

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT

**ORGANIZIRANOST, STRUKTURA IN RAZVOJ
KICKBOXING ZVEZE SLOVENIJE**

diplomsko delo

MENTOR:

Izr. prof. dr. Damir Karpljuk

SOMENTOR:

Doc. dr. Tomaž Pavlin

RECENZENT:

Izr. prof. dr. Stojan Burnik

AVTOR DELA

Andrej Vindiš

Ljubljana, 2007

KLJUČNE BESEDE: kimboks, zgodovina kimboksa, discipline kimboksa, oprema, Kickboxing zveza Slovenije, organiziranost, struktura.

ORGANIZIRANOST, STRUKTURA IN RAZVOJ KICKBOXING ZVEZE SLOVENIJE

**UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT, 2007**

ANDREJ VINDIŠ

Število strani: 94, število tabel: 5, število slik: 15, literatura: 17

IZVLEČEK:

Osnovni namen diplomskega dela je bil predstaviti Kickboxing zvezo Slovenije, njeno organiziranost, strukturo in razvoj. Da pa bi lažje razumeli, o kateri športni panogi govorimo, je v prvih poglavjih predstavljeno kaj je kimboks, njegova zgodovina, discipline kimboksa in oprema, ki se v tem športu uporablja.

Društva ali klubi, ki se ukvarjajo s kimboksom, so pomemben delež v mozaiku, ki sestavlja Zvezo, zato je v diplomskem delu opisano, kakšna je njihova organiziranost in struktura, saj je Zveza v veliki meri le odraz dela po klubih.

Kickboxing zveza Slovenije je le ena od številnih zvez, ki jih pod svoje okrilje združuje OKS-ZŠZ, zato je predstavljeno, kje je njen položaj v tem sistemu, glede na ostale sorodne športne panoge.

Na podlagi predstavljenega, so na koncu diplomskega dela, podane nekatere teze, kako to ponudbo športnega udejstvovanja v prihodnje izboljšati. Kako v prihodnje voditi organizacijo, da bi s tem zagotovili boljše pogoje in razširili prepoznavnost tega borilnega športa pri nas. S predstavljenim bo Kickboxing zvezi Slovenije, zagotovljeno trdno mesto med bolje organiziranimi zvezami, ki jih združuje OKS-ZŠZ.

ZUSAMMENFASSUNG

Die Grundabsicht der Diplomarbeit war den Slowenischen Kickbox Verband vorzustellen, seine Organisation, Struktur und die Entwicklung. Um besser zu verstehen über was für einer Sportart wir sprechen, wurde in den ersten Kapiteln vorgestellt was ist Kickbox, seine Geschichte, die Kickbox disciplinen und die Ausrüstung, die man in dieser Sportart benutzt.

Vereine oder Klubs, die sich mit Kickbox bescheftigen, sind ein wichtiger Bestandteil in dem Mozaik, der den Verband bildet. Ihre Organisation und Struktur ist beschriben, weil der Verband im Großteil, ein Verdinst der Arbeit in den Klubs ist.

Der Slowenische Kickbox Verband, ist einer der vielen Verbände, die in dem Olimpischen Committee von Slowenien verbunden sind, deshalb ist seine Position in disem System vorgestehllt und auch der Vergleich zu enlichen Sportarten.

Auf Grund des vorgestehllten, sind am Ende der Diplomarbeit einige Thesen gegeben, wie man das Angebot der Sportteilanhame in der Zukunft verbessert. Wie die Organisation in der Zukunft zu führen, um damit bessere Bedingungen sicherzustellen und bei uns diesen Kampfsport zu erweitern. Mit dem vorgestehlltem wird der Slowenische Kickbox Verband einen festen Platz unter den am besst organisirten Verbenden, die das Olimpischen Committee von Slowenien vereint, gesichert.

"Odprta uči, zaprta molči"

Zahvaljujem se posameznikom iz Kickboxing zveze Slovenije, ki so pomagali pri nastajanju tega diplomskega dela .

Iskrena hvala gre mojemu trenerju Bojanu Korošču, ki je s svojimi nasveti prispeval res velik delež k temu diplomskemu delu. Hvala tudi Urški Golob Vindiš za lektoriranje.

KAZALO

1. UVOD	7
1.1. PREDMET, PROBLEM IN NAMEN DELA	8
1.2. METODE DELA	10
2. KAJ JE KIKBOKS?	11
2.1. ZGODOVINA KIKBOKSA	12
2.2. DISCIPLINE KIKBOKSA	19
2.3. OPREMA V KIKBOKSU	24
2.4. PROCES KONTROLE OPREME IN OBLAČIL	34
3. NASTANEK IN RAZVOJ KICKBOXING ZVEZE SLOVENIJE	36
3.1. PRVI ZAČETKI (1977 – 1978)	37
3.2. NASPROTOVANJA (1979 – 1984)	37
3.3. ZATIŠJE (1985 – 1990)	39
3.4. USTANOVITEV SAMOSTOJNE ZVEZE (1991 –2000).....	39
3.5. OBDOBJE VELIKIH ORGANIZACIJSKIH IN TEKMOVALNIH USPEHOV (2001 –)	40
4. STRUKTURA KICKBOXING ZVEZE SLOVENIJE	41
4.1. SKUPŠČINA	41
4.2. PREDSEDSTVO	43
4.3. NADZORNI ODBOR.....	46
4.4. DISCIPLINSKA KOMISIJA.....	47
5. ORGANIZIRANOST KICKBOXING ZVEZE SLOVENIJE	48
5.1. POLAGANJE PASOV	48
5.2. LICENCIRANJE VADITELJEV IN TRENERJEV V KBZS	52
5.3. SODNIŠKI PRAVILNIK	59
5.4. TEKMOVALNI PRAVILNIK	64
5.5. FINANACIRANJE KBZS.....	74
5.6. ORGANIZIRANOST DRUŠTEV	76
5.7. FINANCIRANJE DRUŠTEV	79
5.8. ODNOSI Z MEDIJI	82
6. KBZS v OKS - ZŠZ	84
7. PRIHODNOST KBZS	87
8. ZAKLJUČEK	89
9. VIRI IN LITERATURA	90
10. PRILOGA	92
SLOVAR BESED	93
KRATICE	93

1. UVOD

Znano je dejstvo, da šport kot rekreativno udejstvovanje blagodejno in predvsem v veliko pogledih pozitivno vpliva na človeško telo in njegovo psiho. To pa sta dve komponenti, ki sta pri sedanjem ritmu življenja in pri širši populaciji precej okrnjeni. Torej je posledično logično, da se s športnim udejstvovanjem, v našem primeru z borilnim športom, oba okrnjena dela izboljšujeta in razvijata, predvsem v rekreativnem, pa tudi tekmovalnem in psihološkem smislu. Čeprav gre tukaj v večini za opisovanje dejstev, izkušenj in mnenj, se nam zdi, da so vredne toliko, da jih posredujemo naprej, ter jih opišemo v sledečem diplomskem delu.

Kickboxing zveza Slovenije je od svojega nastanka pa vse do danes prešla veliko vzponov in padcev. V današnjem času, v katerem so borilni športi in borilne veščine po vsem svetu tako razširjeni in številčni, kakor tudi pri nas, je ena boljše organiziranih Zvez, ko govorimo o borilnih športih.

O športnem udejstvovanju v kimboksu kot športni panogi je bilo veliko rečenega, ne pa tudi napisanega, v smislu, da bi izboljšali organizacijo in razvoj Kickboxing zveze Slovenije in klubov, posledično pa seveda tudi vplivali na napredek in razvoj kimboksa v slovenskem prostoru. Številni klubi po vsej Sloveniji so s svojim strokovnim delom pripomogli k prepoznavnosti tega borilnega športa pri nas, vse od njegovega nastanka do danes. To strokovno delo v klubih je obrodilo sadove vsaj v dveh pogledih, tako rekreativnem kot tekmovalnem, saj je z leti od nastanka Zveze sledilo strmo naraščanje števila ljudi, ki so se pričeli redno rekreativno ukvarjali s tem borilnim športom v klubih in društvih po vsej Sloveniji, vzporedno s tem pa je Zveza doživela tudi porast dobrih in odličnih tekmovalnih rezultatov v evropskem in svetovnem prostoru.

1.1. PREDMET, PROBLEM IN NAMEN DELA

Šport in gibanje nasploh imata v življenju ljudi zelo veliko vlogo. Borilni športi, kot je kikkoks, omogočajo posamezniku, da z vadbo načrtno vpliva na razvoj telesa in duha. Posameznik, ki se ukvarja s tem športom, bo lahko v celoti izkoristil svoje zmožnosti samo, če bo imel v klubu ustrezne materialne in kadrovske pogoje, vse to pa na nacionalnem in mednarodnem nivoju v celoto združuje Kickboxing zveza Slovenije in kasneje predstavlja v svet. Prav zato bi želeli s sledečim diplomskim delom apelirati na dosedanjo organiziranost v Zvezi in v klubih ter poiskati načine in poti, ki bi pripomogli k izboljšanju organiziranosti znotraj njih, za maksimalni izkoristek posameznikovih zmožnosti tako za rekreativno kot tekmovalno aktivnega posameznika.

Kot na vsak problem, je tudi na tega potrebno gledati iz več perspektiv, saj obstaja v okviru Kickboxing zveze Slovenije sedem športnih disciplin kikkoksa, poleg tega, pa je potrebno upoštevati tudi dejstvo, da ima vsak posameznik možnost, glede na osebne zmožnosti in želje, tako rekreativnega kot tudi tekmovalnega udejstvovanja v vseh sedmih disciplinah. Na tem mestu je potrebno dodati, da obstaja razlika med številom tistih, ki tekmujejo, v primerjavi s tistimi, ki samo rekreativno trenirajo in vzdržujejo svojo telesno in psihično pripravljenost. Prav zato, ker gre za tako zelo razvejan sistem pa je potrebna dobra organiziranost Zveze, le tako je možno kvalitetno delovanje.

Dela v sami Kickboxing zvezi Slovenije je zelo veliko, naša naloga pa ostane, da iz vseh mogočih sistemov izberemo tistega, ki bo pripomogel k razvoju in napredku klubov, zveze in športne panoge.

Namen sledečega diplomskega dela je poskušati vsaj na teoretični ravni ugotoviti strukturo Kickboxing zveze Slovenije, njeno organiziranost in dosedanji razvoj.

Smiselno je tudi predstaviti, na katerem nivoju v OKS-ZŠZ (Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez) deluje Zveza ter sorodne organizacije, ki so pri nas združene pod imenom borilni športi in s tem spodbuditi k razmišljanju, kje, kako, kdaj in kaj postoriti, da bi ta športna panoga pri nas lahko še naprej rasla in se razvijala, pri tem pa seveda maksimalno zadovoljila rekreativne in tekmovalne potrebe aktivnih posameznikov v tem športu.

1.2. METODE DELA

Diplomsko delo je monografskega tipa. Za izdelavo je bila uporabljena predvsem domača in nekaj tuje strokovne literature ter drugi viri, ki so trenutno na razpolago. Vključeni so bili tudi znanja, mnenja, izkušnje in komentarji aktivnih posameznikov v Kickboxing zvezi Slovenije, sodnikov, trenerjev in drugih delavcev v klubih ter športnikov, ki so aktivni danes in tistih, ki so bili aktivni v preteklosti.

2. KAJ JE KIKBOKS?

Kikboks ni borilna veščina, temveč moderni borilni šport, ki za boj ne uporablja orožja, ampak le pesti (roke) in noge. Dovršen tekmovalni pravilnik, ki vsebuje opozorila glede spoštovanja osnovnih športnih načel, določa pogoje za pravične športne borbe.

Kikboks je nastal na osnovi boksa, karateja, teakwondoja, kung fuja in drugih več ali manj poznanih orientalskih borilnih športov. Osnovni cilj vsakega borca je, da z uporabo dovršene tehnike, hitrosti in moči, premaga svojega nasprotnika s kar največjo gotovostjo, z obzirom na poštenost in čast vsakega tekmeča. Kikboks je nastal v Ameriki in je edini zahodnjaški šport, ki je lahko protiutež velikemu številu vzhodnjaških borilnih veščin. Prva pravila je napisal Američan Mike Anderson, leta 1972 (povzeto po <http://kickboxing333.blog.hr/arhiva-2006-01.html#1620582131>).

Nesporno dejstvo ostaja, da je nastanek kikboksa povezan z borilno veščino karate in sicer tako, da se je v nadaljnem razvoju izpopolnil, ne samo v tehniki, oblačenju in tekmovalni organizaciji, temveč se je iz borilne veščine spremenil v množičen borilni šport po vsem svetu. Rojen v Ameriki kot karate veščina je kikboks oziroma *full contact* karate (kot so kikboks sprva imenovali) postal šport, ki je dolga leta iskal svojo identiteto. Po eni strani je želel biti karate, ampak drugačen, po drugi strani pa ni hotel biti boks. Na športni sceni se je nenehno spreminjal in prilagajal, dokler se ni uveljavil in dosegel sedanjega svetovnega nivoja tekmovanj. Vendar pa pojavi novih disciplin na tekmovanjih različnih svetovnih organizacij dokazujejo, da razvoj kikboksa še zdaleč ni končan (povzeto po Sitar, 2001).

Borilna veščina karate, ki so jo po drugi svetovni vojni v Ameriko prenesli vojaki ameriških oporišč, zlasti iz Okinave, si je kmalu zatem utrla pot tudi v Evropo in na druge celine. Ko je karate v sedemdesetih letih postajal priljubljen v nekdanji Jugoslaviji (in s tem tudi v Sloveniji), so ga Američani že spreminjali. Iz priljubljene

športne veščine se je zaradi množičnosti in atraktivnosti ter ameriške želje po drugačnosti in izvirnosti razvil v športno panogo (borilni šport) (povzeto po Sitar, 2001).

2.1. ZGODOVINA KIKBOKSA

(Povzeto po <http://kickboxing333.blog.hr/arhiva-2006-01.html#1620582131>)

Američan Mike Anderson je leta 1972 napisal pravila za novi šport, ki se je imenoval "vse stilski športni karate". Njegov glavni motiv je bil, da pritegne interes občinstva, sponzorjev in televizije, k novi različici športnega karateja. Stari, tradicionalni karate, ki se je takrat izvajal, ni imel občinstva, bil je nepriljubljen za televizijske prenose in vse manj je bilo denarnih investicij. Bil je čas, da se nekaj temeljito spremeni.

Najbolj očitna novost v novem športu je bila nošenje zaščitne opreme. V nasprotju s tradicionalnim karatejem, so se tukaj uporabljale rokavice, ščitniki za golen in stopala, ter ščitniki za genitalije. Namen Mika Andersona je bil, da bi novi šport zmanjšal možnost poškodb in da bi se tako opremljen tekmovalec bolj osredotočil na tehniko in s tem izvedel čim več dovoljenih akcij. Nadalje je Anderson uporabil nekaj iznajdljivih trikov. Zavedal se je, da šport temelji na vizualni dopadljivosti, zato uvede nošenje pisane opreme med borbo, ki je bila oblikovana tako, da so se v njej brez težav lahko izvajali vsi visoki nožni udarci (material je bil lahek in tanek, kroj je vseboval nujen vstavek med hlačnicama, ki je omogočal, da se noge svobodno gibljejo v vseh smereh). To je bila prava svežina v nasprotju s trdo kimono, katere barva je prehajala od bele do črne, kot na črno-belem TV ekranu.

Te zamisli so bile prave revolucije. Anderson je čutil odpor, celo prezir s strani vseh, tudi svojih najboljših prijateljev. Vsi so bili proti uvedbi zaščitne opreme, posebej proti pisanim oblačilom. Njihovo mnenje je bilo, da je vse to v nasprotju s tradicijo.

Sreča je bila, da je bil takrat Mike Anderson lastnik najbolj prodajanega časopisa za borilne športe na svetu "Profesional Karate" (PK). To je bil edini vir, kjer je bilo mogoče prebrati kaj o športih, ki so sorodni karateju in nasploh o športnem vidiku karateja. Povsod se je pisalo zgolj o tradicionalnem načinu izvajanja veščine. Anderson je izkoristil svoj položaj in uporabil metodo izsiljevanja, saj so se morali organizatorji novega športa obvezati k nošenju zaščitne opreme, ter jamčenju tisoč dolarjev vredne nagrade za zmagovalca, sicer jim je grozilo, da nobena njihova aktivnost ne bo objavljena v njegovi reviji. Tudi iz vidika marketinga je bilo že na začetku jasno, da "če o vas ne berejo v novicah, sploh ne obstajate". To je bila odlična poteza, saj je bilo zanimanje veliko, oglaševalci so morali delati po enotnih standardih in nova pravila so zaživela. Tako je novi šport vstopil v javnost čez široko odprta vrata.

Mike Anderson je bil prebrisan človek. Znano je, da je Amerika na drugi strani "luže" in da glavna športna dogajanja v svetu vseeno diktira, Evropa. Osvajanje Evrope je bil njegov naslednji cilj. Leta 1974 mu je njegov velik prijatelj in učenec Georg F. Brückner pomagal pri prodoru v Evropo. Brückner je kot študent v Nemčiji leta 1963 ustanovil Teakwondo zvezo Berlin in bil njen predsednik. Enako pa je naredil Brücknerjev prijatelj Hans Virthaler v mestu Garmisch. V teh dveh nemških mestih so se vadili borilni športi. Da bi novi šport dobil korenine na evropskih tleh, je Brückner, v začetni fazi sodelovanja z Andersonom, vložil veliko napora.

Brückner je širil novi šport po Evropi. V Berlinu je 17. maja 1974 v Deuchlandhalle organiziral "Evropsko posamično vse-stilsko karate prvenstvo" in boj ekip ZDA-Evropa. Na plakatu so bili naštetih stili: Okinava-te, Japonski-karate, Kitajski-kung fu, in Korejski-teakwondo. Gost večera je bil Joe Lewis, ob njegovem imenu pa je pisalo: "ZDA karate in kickbox prvak"!

Zanimanje med vadečimi v ZDA in Evropi je raslo, a so televizija, mediji in sponzorji kljub temu ostali še naprej nezainteresirani. Nekaj je še manjkalo. Zato se je

"pametni" Anderson spomnil, kako pomembno je dati novemu športu novo, opazno ime. To je bila njegova največja in najbolj tvegana poteza. Napisal je pravila za novi šport, ki ga je poimenoval "Full contact karate", šport v katerem so borci lahko izvedli popoln, realen kontakt, kjer je "knock out" pomenil zmago in ne diskvalifikacije, kjer so bili dovoljeni udarci z nogami in rokami v telo in glavo brez zadrževanja udarca, kjer je bilo prepovedano udarjati v zatilje, genitalije, pod pasom, ter dokler je nasprotnik na tleh. To je bil zadetek v center tarče, kakor skala, ki se utrga z visoke gore in je nihče več ne more ustaviti.

Da bi svet spoznal ta novi šport, je Anderson ponovno izkoristil svoj položaj lastnika revije PK, v katerem je objavil pravila novega športa. S tem se je močno izpostavil. Ne samo, da so mu nasprotovali tisti, ki so takrat v borilnem športu nekaj veljali, ampak je s tem spravil v nevarnost tudi svoje življenje, saj so mu nekateri grozili celo z umorom. Tudi priljubljen Elvis Presley ga je poskušal sabotirati preko Billa Wallacea (z Andersonom sta skupaj trenirala karate) tako, da mu je ponudil deset tisoč ameriških dolarjev, če ne sodeluje na Andersonovih tekmovanjih. Wallace je pri tem ostal človek športa, odklonil je svojega šefa, ni vzel denarja in ostal zvest svojemu prijatelju Andersonu.

Andersonu je uspel podor na televizijo, predstavil je Full contact karate celemu svetu s prenosom Svetovnega profesionalnega karate prvenstva 14. septembra leta 1974 v Los Angelesu. Prenos v živo so komentirali Anderson in Telly Savalas (poznani pod vzdevkom Kojack), ki je bil v tem času največja zvezda TV ekranov. Ta dogodek je potolkel vse rekorde gledanosti vseh drugih TV športnih prenosov, v številu prisotnih gledalcev, v številu sodnikov in rekorde glede nagrad, ki so se delile za prva mesta. Prvi prvaki Full contact karateja s tega prvenstva so bili: Joe Lewis (super težka kategorija), Jeff Smith (težka kategorija), Bill Wallace (srednja kategorija) in Isaias Duenas (lahka kategorija).

Telly Savalas je bil le eden izmed več kot 200 znanih osebnosti, ki so sodelovali na tem prvenstvu. Tam so bili še Arnold Schwarzeneger, Lorne Greene, David Carradine, Peter Falk, George Peppard, Ryan O'Neil. Chuck Norris je bil sodnik, Priscilla Presley, Elvisova žena je štela točke, žena Bruce Leea je bila glavna zvezda spremljevalnega show programa. To je bil zares najspektakularnejši dogodek v zgodovini borilnih športov do takrat. Mike Anderson je osmisli, režiral, produciral in vodil celoten program. Direktni prenos, ki se je kasneje predvajal še trikrat ob različnih terminih, je prenašala Universal Television, takrat največja televizijska družba na svetu.

Teden po tem dogodku je Anderson skupaj s Hollywoodsko zvezdo Judy Quine, ustanovil Professional Karate Association (PKA). Judy Quine, ki je Andersona spoznala preko svojega prijatelja Chuck Norrisa, je bila pomemben člen v verigi, saj je bil njen oče znani Barney Balaban, ustanovitelj in predsednik Paramount Pictures, znane filmske korporacije. On je bil tisti, ki bi lahko pripomogel k temu, da bi se kimboks pogosteje pojavljal na TV ekranih, saj je samo takšna popularnost zagotavljala, da bo to šport številka ena na svetu. Tako se je tudi zgodilo. Televizijske hiše, so kar tekmovalce med seboj, kateri bo uspelo prikazati več o novem športu. Anderson je bil v sedmih nebesih, življenjski zanos mu je dajal občutek, kot da je gospodar sveta. Prepričan vase je Anderson odšel v Hollywood v upanju, da sklene dogovor za novi show biznis. Govoril je z znanim filmskim producentom Wallyjem Waltmanom, ki mu je odgovoril, da je nezainteresiran. Anderson se je počutil, kot da bi po njem nekdo zлил poln vrč hladne vode. "Kakšni so razlogi?", je vprašal, ves pobledeli Anderson. On pa mu je iskreno odgovoril, da misli, da to ni resna organizacija, saj se mora, po njegovem mnenju, za svojo hitro popularnost zahvaliti predvsem TV zvezdi Tellyju Savalasu, ter mnogim hollywoodskim zvezdam, ki so bile v bližini. "Mike", mu je rekel producent, "mi bomo spremljali vaš šport, ampak ta nima pravih, močnih korenin. Mi spremljamo nogomet, košarko, ragbi, baseball, zato ker vemo, da se ti športi vadijo organizirano po vsej Ameriki. Tekmovalci, ki v teh športih pridejo na televizije, so vložili leta vadbe, da bi postali prvaki, njihovi športi

pa so organizirani preko mreže pridruženih klubov. Kikboks mora oblikovati svoje korenine, središče, mrežo klubov po celem svetu, priznana tekmovanja, državna in mednarodna tekmovanja, znane državne prvake, ki se borijo med sabo, da bi s tem dobili mednarodnega prvaka, potrebno je jasno definirati težnostne kategorije... Svetovno prvenstvo mora biti tekmovanje mnogih državnih reprezentanc, kjer resnično zmaguje najboljši na svetu. Ne morete razglašati svetovnega prvaka vsak teden na odprtem prvenstvu, na katerem lahko sodeluje prav vsak, ki plača štartnino. To ni realno".

Anderson je bil v šoku. Vsa silna slava je izginila kot jutranja megla. Človek, ki se spozna na filmsko industrijo, mu je povedal resnico, pred katero si ni mogel zatiskati oči. Sklonjene glave je zapustil njegovo pisarno in se napotil naravnost v prostore PKA. Tam je bila Judy Quine. Anderson je zahteval en dolar in ona mu ga je dala. Za ta dolar ji je dal vso dokumentacijo in pečat PKA. Vprašala ga je kaj počne, on pa ji je odgovoril, da ji je pošteno prodal PKA za en dolar. Vrnil se je v Oklahoma City, ter se odločil ustanoviti novo zvezo, ki temelji na novih osnovah in jo poimenoval World amateur martial art association – Svetovna amaterska zveza borilnih športov (WAMAA). Poklical je svojega prijatelja Brücknerja in ga prosil, da organizira srečanje na visoki ravni, da se pogovorijo kako naprej. Na tem srečanju je bilo prisotnih dvanajst predstavnikov, dvanajstih držav (med njimi tudi Žarko Modrić, predstavnik Jugoslavije), zainteresiranih za resno delo. Takrat je bil podpisan statut organizacije in odločili so se, da bodo delali na izboljšanju in popularizaciji tega športa, vse do sprejema v društvo olimpijskih športov. Anderson je bil leta 1975 izbran za predsednika Brückner pa za podpredsednika zveze.

Nekaj mesecev kasneje, se Anderson še vedno ni mogel sprijazniti z imenom, zdel se mu je neprimeren in ob neformalnem pogovoru z Brücknerjem, ga je prešinila misel, da bi bilo bolje, če se organizacija imenuje "World All-Style karate Organisation" (WAKO). Brückner se je s tem strinjal in tako je bil rojen nov naziv organizacije.

Novi šport in delo v organizaciji so Brücknerja obsedli. Veliko je delal na popularizaciji tega športa, na organizaciji novih klubov in na večanju števila držav članic iz cele Evrope, in tako je on postal gonilna sila, v času ko je bil Anderson daleč od dogajanja, v Oklahoma Cityu.

Tako je, od 20. do 21. septembra 1975, Georg F. Brückner drugič v Evropi organiziral "Evropsko vse-stilsko karate prvenstvo" ter borbo za svetovno profesionalno titulo v full kontaktu med Američanom Gordonom Frenksom in Mehičanom Ramiro Guzmantom. Na plakatu, ki je vabil na prvenstvo, je bila fotografija legendarnega Billa Wallacea oblečenega v pisano kimono z zaščitnimi rokavicami in ščitniki za noge, ki se uporabljajo v kimboksu.

25. maja 1976 je Brückner, ob pomoči francoske karate legende Dominiqua Valere, pripeljal v Pariz prvo ameriško ekipo. Na stadionu "De Coubertin" so se zbrale full kontakt reprezentance ZDA in Francije. Verjetno je bilo takrat prvič v Evropi predstavljeno novo ime novega športa, t.i. full contact karate.

Brückner je navezal stik z organi Olimpijskega komiteja, saj so prejeli pritožbo s strani Japonske karate zveze, ki nasprotuje, da se v imenu novega športa pojavlja beseda "karate", saj je karate organizacija že obstajala pod imenom WUKO (World Union of Karate Organization). Zato je odbor direktorja WAKO zveze odločil, da iz imena odstrani besedo karate in na predlog ameriškega člana IOC-ja novi šport preimenuje v kimboks. Od tedaj velja kratica WAKO za World Association of Kickboxing Organizations.

V tem letu je Anderson vstopil v proizvodnjo opreme in ustanovil podjetje "Top Ten". Za novi šport do takrat ni bilo primerne opreme, tako da je Anderson tudi tukaj vložil veliko svojega življenjskega zanesenjaštva. Med izdelavo opreme po tedanjih standardih ga je nekega dne poklical Brückner in mu povedal, da se je na tržišču pojavila nova vrsta materiala, sintetična guma, ki ublaži moč udarca, bolj kot kateri

koli drugi poznani material s katerim je delal. Anderson je zaradi izdelave opreme, ki se je pokazala za najboljšo, premestil svojo tovarno v Nemčijo in od takrat Top Ten izdeluje opremo v Evropi za vadeče po vsem svetu.

Leta 1978 je Italijan Ennio Falsoni obiskal Mika Andersona na Floridi. Pogovarjala sta se o tem, kaj se da storiti, da bi se izboljšala kvaliteta italijanske reprezentance, ki je bila pod vsemi standardi. Ob neki priliki je Anderson gledal italijanske tekmovalce in ni mogel verjeti svojim očem, saj so ti že ob prejemu najmanjšega udarca v full kontaktu jokajoči padali po tleh in se zvijali od bolečin. Anderson je vedel, da je Falsoni slovel kot odličen borec v karateju, saj je bil član Italijanske reprezentance, ko je ta postala Evropski prvak v borbah v karateju. Svetoval mu je, naj se v ringu ne obnašajo kot politiki, ampak kot pravi športniki. Tako se je Ennio Falsoni začel ob Andersenu in Brücknerju angažirati za delo v WAKO zvezi.

Anderson je počasi začel "izpadati iz igre", edini njegov doprinos športu v kasnejših letih je bil ta, da je uvedel novo disciplino "glasbene forme", ter da je bil na tekmovanjih predstavnik komisije za pritožbe. Ob zmanjšanju njegove aktivnosti na minimalno zaposlitev, je Anderson doumel, da ne more več sodelovati z novimi ljudmi v Zvezi in leta 1984 je prišlo do razcepa Zveze, na eni strani je bil Anderson, na drugi pa sta bila Brückner in Falsoni. Anderson je še naprej ostal vodja ameriške državne reprezentance, ki je dominirala na tekmovanjih v prvih letih, a je leta 1987 odstopil z vseh svojih funkcij. To se je zgodilo po veličastnem WAKO prvenstvu v Münchnu, ki ga je organiziral Brückner in kjer je bil Ennio Falsoni izbran za predsednika Zveze. Dve leti kasneje, ko je bil organiziran profesionalni dvoboj med Donom Wilsonom in Ferdinandom Machom, ter srečanje Amerika – Nemčija, se je Anderson popolnoma umaknil iz športa.

Georg F. Brückner, človek, ki je najzaslužnejši za razvoj kikboksa, je leta 1992 umrl za rakom, Falsoni pa je ostal na mestu predsednika Zveze vse do danes. Zveza danes

šteje preko devetdeset držav članic in nekaj deset tisoč vadečih po vsem svetu in je prisotna na vseh svetovnih kontinentih.

7. aprila 2006 je bila WAKO, kateremu se je ponovno pridružila IAKSA (International Amateur Kickboxing Sport Association), sprejeta v Generalno združenje internacionalnih športnih federacij (GAISF), drugo največje svetovno športno združenje, za olimpijskim komitejem, kar posledično pomeni, da je priznan s strani mednarodnega in nacionalnega olimpijskega komiteja kot neolimpijski šport.

2.2. DISCIPLINE KIKBOKSA

Vse od njegovega nastanka do danes, se je kimboks kot borilni šport nenehno razvijal in spreminjal. Če je bil v začetku kimboks enotna športna disciplina s t.i. polnim kontaktom (full contact karate), se je do danes razvil v mrežo tekmovalnih disciplin, ki pa vsaka za sebe pripomore k razpoznavnosti tega športa pri nas in po vsem svetu. Discipline so:

- Semi kontakt (pol kontakt),
- Light kontakt (lahki kontakt),
- Full kontakt (polni kontakt),
- Low kick (low kik),
- Thai kimboks (tajski kimboks),
- Glasbene forme (glasbene kate),
- Aero kimboks.

(povzeto po <http://www.wakoweb.com/wako/rules.asp>)

Semi kontakt (pol kontakt)

Kot že samo ime pove gre za tako imenovani pol kontakt. Je disciplina, kjer se dva borca borita s ciljem doseči čim več točk z uporabo dovoljenih tehnik. V tej disciplini učinkovitost ni pomembna, glavna značilnost semi kontakta je tehnika in hitrost. Borba v semi kontaktu se mora odvijati z rahlimi, hitrimi in dobro kontroliranimi kontakti. Moč ni pomembna, vsi udarci so izvedeni s popolnim nadzorom. Udarci po nogah niso dovoljeni, saj se vse tehnike izvajajo od pasu navzgor, razen rušenja nasprotnika. Gre za tehnično disciplino z enakim poudarkom na ročnih in nožnih tehnikah, gledano s strani tekmovalca. Ob vsaki uspešni akciji (točka je zadana z dovoljenim delom roke ali noge in izvedena s pravilno tehniko v dovoljen cilj) glavni sodnik zaustavi borbo in istočasno z dvema stranskima sodnikoma pokaže s prsti število točk v smeri tekmovalca, ki je v akciji uspešen. Točke se seštevajo in zmagovalec je tisti, ki je osvojil več točk oziroma zadal več pravih udarcev. Vsako koriščenje močnih udarcev se kaznuje. V tej disciplini se borbe odvijajo na tatamiju (2 cm debel pod, narejen iz posebne plastične ali penaste gobe iz sintetičnega materiala, ki se sestavi kot sestavljanke), ki pa mora biti nameščen na trdih tleh. Izjemoma je možno, da se za borišče uporabi druga podlaga, ki ustreza dogovorjenim normativom, vendar le če se doseže soglasje s tekmovalno komisijo.

Light kontakt (lahki kontakt)

Se kot trening in tekmovalna disciplina uporablja za prehod iz semi kontakta na full kontakt. Gre v pravem pomenu besede za lahki kontakt, torej čiste in dobro nadzorovane tehnike, ki eksplozivno in natančno, z lahkim kontaktom zadenejo v dovoljene cilje. Uporabljajo se tehnike iz full kontakta, toda te tehnike morajo biti dobro nadzorovane, kadar udarijo v dovoljene cilje. V tej disciplini se borca borita

neprekinjeno, dokler glavni sodnik ne zaukaže stop. Točkovni sistem je skoraj enak kot v semi kontaktu, saj je enako pozornost potrebno posvetiti ročnim in nožnim tehnikam. Udarci po nogah niso dovoljeni, saj se vse tehnike izvajajo od pasu navzgor, razen rušenja nasprotnika. Borba se konča z iztekom skupnega časa, ki je razdeljen na runde. V tej disciplini je funkcija glavnega sodnika, da vodi borbo znotraj borišča in zagotavlja spoštovanje pravil, ne pa tudi točkovanje. Točke zapisujejo trije sodniki, ki so zunaj borišča in na sam potek borbe nimajo vpliva. Točke zapisujejo na točkovne liste in na koncu vsake runde dodelijo deset točk boljšemu borcu in devet točk slabšemu borcu (točkovanje je zelo podobno kot v boksu). Tudi v tej disciplini se borbe izvajajo na tatamiju. Izjemoma je možno, da za borišče uporabimo drugo podlago, ki ustreza dogovorjenim normativom, vendar le ob doseženemu soglasju s tekmovalno komisijo.

Full kontakt (polni kontakt)

Je najvišja stopnja športne borbe, ki za boj ne uporablja orožja, ampak le roke in noge. Dovršen pravilnik, ki vsebuje opozorila glede spoštovanja osnovnih športnih načel, določa pogoje za pravične športne borbe. Tehnike se izvajajo, kot pove že ime samo, s polno močjo. Gre za disciplino, kjer je namen borca premagati nasprotnika s polno močjo in silo pravičnih udarcev. Borec uporablja ročne in nože tehnike in se osredotoči na hitrost in odločnost zadati dober, močan kontakt. Borbo v full kontaktu lahko primerjamo z borbo pri boksu, s tem, da je dovoljena pravilna uporaba nožnih tehnik. Udarci po nogah niso dovoljeni, saj se vse tehnike izvajajo od pasu navzgor, razen rušenja nasprotnika. V tej disciplini se borbe odvijajo v ringu, kjer je glavni sodnik odgovoren za varnost ter spoštovanje pravil obeh borcev, trije točkovni sodniki pa na točkovne liste beležijo točke. Za vsak pravičen udarec šteje eno točko, na koncu runde pa sodniki ocenijo boljšega z oceno deset, slabšega pa z oceno devet. Zmaga tisti borec, ki ima na koncu borbe največji seštevek ocen.

Low kick (low kik)

Tako imenovana "trda" disciplina, ki se lahko definira, kot neke vrste različica full kontakta, kjer je mogoča tudi uporaba dovoljenih udarcev na nasprotnikove noge. Je disciplina pri kateri se tehnike izvajajo kot pri full kontaktu, z razliko, da je dovoljeno napasti nogo nasprotnika nad kolenom s sprednje, zunanje in notranje strani, tako imenovani low kick (nizki udarec). Točkujejo se samo udarci nad kolenom, saj so udarci pod kolenom prepovedani, dokler je nasprotnikova noga na tleh, ko pa nogo dvigne, se ta zazna kot blokada. Ravno zaradi tega borci nosijo kratke hlače, kot pri thai kimboksu. Dovoljeno je udarjati tudi z golenico. Tudi oprema, ki jo uporabljajo v tej disciplini je enaka kot pri full kontaktu, z razliko, da ščitnik za golen ni obvezen. Vse ostale definicije so enake kot za full kontakt kimboks.

Thai kimboks (tajski kimboks)

Že samo ime pove od kod izhajajo osnovni elementi te discipline kimboksa, seveda z določenimi omejitvami in prilagoditvami, glede na veliko bolj grob izvorni tajski boks. Je najtrša disciplina kimboksa. Odvija se kot borba med dvema borcevma, ki se borita drug proti drugemu. Dovoljene so tehnike kot v low kicku, s tem da je dovoljeno udarjati tudi s kolenom v nogo, telo in glavo, iz skoka, ter da se borba ne prekinja, če sta borca v aktivnem klinču. Prav tako so v tej disciplini dovoljeni meti s koriščenjem zasuka trupa, ne pa tudi judo meti. Dovoljen je udarec z roko iz obrata t.i. "round back fist", medtem ko vsakršni udarci s komolcem niso dovoljeni. Pri opremi borci ne smejo uporabljati ščitnikov za goleni in noge, nastopajo pa v kratkih hlačah. Tekmuje se v boksarskem ringu. Vse ostale definicije so enake kot za full kontakt in low kick. Današnji thai kimboks je znan tudi kot K-1, kar je v bistvu nepravilno, saj je to ime privatne firme, ki organizira sistem tekmovanj.

Glasbene forme (glasbene kate)

Je disciplina v kateri se izvajalec bori z enim ali več namišljenimi nasprotniki. Forme v kimboksu niso tako strogo definirane kot v drugih borilnih veščinah, temveč so kreativne in svobodne v izvedbi. Velika razlika glede na ostale borilne veščine je tudi v tem, da se vse forme v kimboksu izvajajo ob spremljavi glasbe. Zelo pomembno je, da je izvajalec v osnovi osredotočen na to, da s svojo pravilno izvedbo udarcev in tehnik ustvari vtis nasprotnika pred sabo in borbe z njim. Potrebna je usklajenost s glasbo, ter da je tekmovalec ves čas v gibanju in uravnotežen. Glasbene forme so zelo privlačne za gledalce, zato se velikokrat izvajajo med predstavitvenim programom ali med posameznimi odmori prej omenjenih "trdih" disciplin kimboksa. Pet sodnikov posameznike točkuje v razponu od pet do deset. Točkovanje zavzema sinhronizacija, število, težavnost in povezanost izvedenih kimboks tehnik, koreografija, pravilnost izvedenih udarcev, spretnost z orožjem, ravnotežje in osredotočenost. Forme se izvajajo na tatamiju, ta pa mora biti nameščen na trdnih tleh. Tudi tukaj je izjemoma možno, da uporabimo drugo podlago, ki ustreza dogovorjenim normativom, vendar le če je doseženo soglasje s tekmovalno komisijo. Delitev glasbenih form:

Glasbene forme brez orožja

- Trdi stil (hard style), značilne so trde tehnike, ki jih najdemo predvsem za borilne veščine karate in teakwondo,
- Mehki stil (soft style), značilne so mehke tehnike, ki so lastnosti borilnih veščin kung fuja in wu shuja.

Glasbene forme z orožjem

- Forme z orožjem v trdem stilu, kjer se kot orožje uporablja predvsem: kama, sai, tonfa, yari, bo, nunchaku, katana, palica ...
- Forme z orožjem v mehkem stilu, kjer se kot orožje uporablja predvsem: dolga palica, ta chichuan sablja, kopje, dvojni meč, dvojni klinasti meč...

Aero kimboks

Je najmlajša disciplina, ki se je uveljavila v kimboksu. Ta disciplina je rezultat zahtev velikega števila rekreativcev v zahodnih državah, katerih motiv ni več »pretepati se« v trdih disciplinah, saj ne želijo prejemati udarcev, za katere se je potrebno dolgotrajno fizično in psihično pripraviti, a kljub temu imajo željo obvladati osnove borilnih veščin in to v povezavi s glasbenim ritmom. Gibanje poteka v stilu kimboks udarcev in obrambe ter izmikanje udarcem in "udarjanje" zamišljenega nasprotnika. Gre za vrsto rahlih trening vaj, vključno z tehnikami, ki prihajajo iz aerobike in kimboksa. V tej disciplini ima posebej velik pomen sinhronizacija gibov s takti glasbe, saj je vsak gib izven ritma zaznan kot napaka in je ustrezno kaznovan s strani točkovnih sodnikov. Tehnike udarcev z nogo in roko morajo biti izvedene tehnično pravilno, tekoče, dinamično in eksplozivno, kot da bi se soočali z resničnim nasprotnikom. Vaje se lahko izvajajo posamično ali ekipno. Točkuje se po enakem principu kot pri glasbenih formah, le da je glavni predmet ocenjevanja sinhronizacija z glasbo (glasba mora biti 135-155 bpm), prepletanje tehničnih elementov iz aerobike in kimboksa, pravilnost, število in povezanost izvedenih tehnik kimboksa, ter koreografija. Tekmuje se na tatamiju, ta pa mora biti nameščen na trdih tleh. Izjemoma je možno, da uporabimo drugo podlago, ki ustreza dogovorjenim normativom, vendar le ob doseženemu soglasju s tekmovalno komisijo.

2.3. OPREMA V KIMBOKSU

(Povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>)

Vsa oblačila in zaščitna oprema morajo biti čisti, v skladu s pravili ter dobro ohranjeni. Posebno pozornost je potrebno posvetiti tudi orožju.

V kimboksu se uporablja veliko število zaščitne opreme, katere glavni del je čelada (pokriva teme, stranski del glave, ušesa in zadnji del glave), ščitnik za zobe, ščitnik za

prsi, ščitnik za genitalije, rokavice (odprte in zaprte 10 oz.), ročni trakovi (bandaže), ščitnik za golen in ščitnik za stopalo. Varnost vsakega tekmovalca je zagotovljena, zato so poškodbe v tem športu zelo redke, če pa se pojavijo, so te v večini primerov prisotne v tako imenovanih trdih disciplinah (full kontakt, low kick, thai kimboks) in največkrat v profesionalnih borbah. Najpogosteje gre za modrice, pojavljajo pa se tudi poškodbe nosu in arkade. Kar se tiče profesionalnih borb, oziroma borb po profesionalnih pravilih, je zaradi spektakularnosti, zaščitna oprema skrčena, zato se v vseh disciplinah ne nosi čelade in ščitnika za golen.

Čelada

Čelada je del obvezne zaščitne opreme na vseh amaterskih kimboks tekmovanjih in disciplinah, razen v glasbenih formah in aero kimboksu. Za kadete je za preprečitev direktnega kontakta obvezna čelada s plastično prozorno zaščito obraza (vizir). Za mladince in člane ta dodatek ni dovoljen. Čelada mora biti narejena iz penaste gume, mehke plastike ali iz kompaktne penaste gume prevlečene z usnjem ter drugim podobnim materialom. Uporaba čelad, ki omejujejo vidno polje ali ne pokrivajo zgornjega dela glave (tipi boksarskih čelad), ni dovoljena. Čelada mora pokrivati vrh čela, teme, sence, gornji del čeljustne kosti, ušesa in zadnji del glave. Ne sme ovirati sluha tekmovalcev. Deli za fiksiranje čelade ne smejo biti kovinski, prav tako ni dovoljena uporaba plastičnih sponk. Sponka za prilagoditev je dovoljena pod brado ali na strani glave.

Slika št.1 - zaščitna čelada (<http://www.budoshop-sp.si>)

Rokavice

Na kimboks tekmovanjih se uporabljata dva tipa zaščitnih rokavic: rokavice za semi kontakt in rokavice za ring discipline (Light kontakt, Full kontakt, Low-kick in Thai kimboks) V vseh disciplinah so rokavice obvezne.

Rokavice za semi kontakt

V semi kontaktu je obvezna uporaba rokavic z odprto dlanjo ali odprto roko, s popolno prekritostjo prve polovice prstov, vključno s palcem. Z rokavicami je možno razpreti in zapreti roke. Rokavice morajo prekrivati udarno območje na prednji in gornji strani pesti in rob dlani, segati morajo minimalno pet cm nad zapestjem. Rokavice morajo biti narejene iz mehke in kompaktne sintetične penaste gume prevlečene s pravim ali umetnim usnjem. Kovinske, plastične sponke ali vezalke niso dovoljene za fiksiranje rokavic. Tudi kakršnikoli samolepilni trakovi niso dovoljeni, razen samolepilni trak narejen iz bombažne osnove. Ta trak se lahko uporabi samo za fiksiranje rokavic na zapestjih. Skupna teža rokavice mora biti 8 Oz (226 gramov).

Rokavice za light kontakt, full kontakt, low-kick in thai kimboks

Rokavice (boksarske rokavice) za light kontakt, full kontakt, low-kick in Thai kimboks oz. za kontaktne športe, ki se uporabljajo na uradnih WAKO tekmovanjih mora odobriti WAKO izvršni odbor. Rokavice tehtajo 10 Oz (283 gramov) in teža mora biti jasno označena. Rokavice so proizvedene iz posebne penaste gume, sintetičnega, kompaktnega in mehkega materiala, ki je prekrit z naravnim ali umetnim usnjem. Tekmovalcu morajo omogočati, da popolnoma stisne pest in ohrani njegov palec v stiku z ostalimi prsti. Rokavice popolnoma prekrivajo pest tekmovalca z ločenim delom za prste in palec. Palec je spet pričvrščen z majhnim močnim trakom na preostali del rokavice. Ta trak ohranja palec skupaj s pestjo, da onemogoči ločitev palca med udarcem in poškodbe palca tekmovalca oziroma drugega tekmovalca. Notranja penasta guma mora prekrivati prednji in gornji del pesti, rob dlani in gornji ter prednji del palca. Notranji del rokavice iz usnja prekriva spodnji del prstov in palca, minimalno pet cm zapestja. Rokavice se zategnejo s samolepilnim trakom (ježkom) na zapestju. Uporaba samolepilnega traku na bombažni osnovi je dovoljena (plastični in drugi tipi samolepilnega traku niso dovoljeni). Rokavice, ki se zategnejo s trakovi ali sponkami niso dovoljene.

Slika št.2 – rokavice (<http://www.budoshop-sp.si>)

Ročni trakovi (bandaže)

Trakovi se uporabljajo za ovijanje pesti, da se preprečijo poškodbe. Uporaba zaščitnih trakov oz. bandaž je dovoljena v semi-kontaktu, v vseh ostalih borilnih disciplinah (kjer tekmovalci uporabljajo 10 Oz rokavice) pa je uporaba trakov obvezna. Trakovi so dolgi 250 cm in 5 cm široki iz bombaža in brez ostrih robov. Trakovi se zategnejo na gornji del zapestja s samolepilnim trakom na bombažni osnovi, maksimalne dolžine 15 cm in širine 2 cm.

Slika št.3 – bandaže (<http://www.budoshop-sp.si>)

Ščitnik za zobe

Ščitnik za zobe mora biti narejen iz mehkega in upogljivega penastega plastičnega materiala. Zaščita samo za gornje ali oboje, gornje in spodnje zobe, je dovoljena. Zaščita za zobe mora omogočati prosto dihanje in se mora prilagajati zobem tekmovalca. Ni dovoljeno uporabljati ščitnika preko aparatov za zobe. Uporaba ščitnikov za zobe je obvezna v vseh borilnih disciplinah, v vseh starostnih kategorijah, tako v amaterskih kot profesionalnih tekmovanjih.

Slika št.4 – ščitnik za zobe (<http://www.budoshop-sp.si>)

Zaščita za prsi

Zaščita za prsi je obvezna za vse ženske tekmovalke, vseh starostnih kategorij, v vseh borilnih disciplinah (semi kontakt, light kontakt, full kontakt, low-kick in Thai kikkoks). Zaščita za prsi je narejena iz trde plastike in je lahko prevlečena z bombažnim materialom. Zaščita za prsi je lahko narejena v enem kosu in ščiti prsi, ali v dveh delih za vložek v nedrček. Nosi se pod majico s kratkimi rokavi ali pod steznikom.

Ščitnik za genitalije

Ščitnik za dimlje je obvezen za vse moške in ženske tekmovalce. Ščitnik je narejen iz trdnega plastičnega materiala in popolnoma prekriva spolovila, da zaščiti te dele pred udarci in drugimi poškodbami. Ščitnik je lahko narejen kot skodelica za prekrivanje spolovil ali za zaščito celotnega abdomna. Vloži se ga posebej oblikovan bombažni pas. Tekmovalci morajo ščitnik nositi pod hlačami.

Slika št.5 – ščitnik za genitalije (<http://www.budoshop-sp.si>)

Ščitnik za golen

Ščitnik je narejen iz trdne gobaste gume. Pokrivati mora golenico od kolena do vrha stopala. Ščitnik se stisne k nogi z najmanj dvema samolepilnima elastičnima trakovoma. Uporba drugih trakov za namestitev ščitnika golenice ni dovoljena. Ščitniki iz kovine, lesa in trde plastike niso dovoljeni.

Slika št.6 – ščitnik za goleni(<http://www.budoshop-sp.si>)

Ščitnik za stopalo

Ščitnik je narejen iz posebne sintetične gobaste gume, kompaktnega in mehkega materiala, ki je prekrit z naravnim ali umetnim usnjem. Ščitnik prekriva gornji del stopala – nart, stran in sredo gležnja ter pete – v enem kosu – z odprtim stopalom. Da popolnoma prekrijejo stopalo in prste mora biti dovolj dolg (ustrezne velikosti). Prednji del ščitnika se stisne z elastičnim trakom za palec in kazalec noge. Ščitnik se stisne k nogi z elastičnim samolepilnim trakom na zadnji strani stopala nad peto.

Slika št.7 – ščitnik za stopalo(<http://www.budoshop-sp.si>)

Oblačila

- Kimona na V izrez ali majica s kratkimi rokavi mora biti oblečena v semi kontaktu in light kontaktu, tako za ženske kot moške. Dolžina rokavov sega do sredine nadlahtnice.
- Dolžina hlač mora biti od pasu do gležnja. Hlače morajo imeti elastični obrobek, minimalno deset centimetrov širok v drugi barvi kot hlače. Moški in ženske morajo nositi hlače v semi, light in full kontaktu.
- Steznik (gornji vrhnjik) morajo nositi ženske v Full kontaktu, Low kick in Thai kimboks. Pod steznikom pa je potrebno nositi ščitnik za prsa.
- Kratke hlače so obvezne za ženske in moške, ki tekmujejo v Low-kick in Thai kimboksu. Njihova dolžina mora biti od pasu do sredine stegna. Hlače morajo imeti elastični obrobek, minimalno deset centimetrov širok v drugi barvi kot hlače.

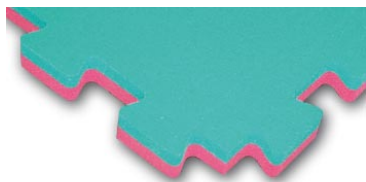
Borišče

TATAMI je 2 cm debel pod, narejen iz posebne plastične ali penaste gobe iz sintetičnega materiala, ki se sestavi (kot sestavljanica – puzzle). Dimenzija vsakega dela je 1 x 1 meter. Uporablja se kot borišče za semi in light kontakt na uradnih svetovnih in regionalnih prvenstvih (evropsko, arabsko, azijsko, srednjeameriško tekmovanje). Njegova velikost je 8 x 8 metrov.

Tatami je lahko velik tudi 7 x 7m ali 6 x 6m, vendar le izjemoma na odprtih mednarodnih tekmovanjih, svetovnih pokalih ali nacionalnih prvenstvih. Prostor za glasbene forme in aero kikkoks pa mora biti širši.

Tatami mora, da opozori tekmovalce kdaj so blizu meje, vsebovati dva barvna dela, mejo (6-8 x 1 m) v eni barvi, in v centru (5-7 x 5-7 m) v drugi barvi.

Slika št.8, 9 – tatami

BOKSARSKI RING, mednarodne standardne dimenzije, vključno z navadno ponjavo (brez tatamija na tleh ringa). Je kvadratni prostor za borbe obdan z vrvmi. Lahko je premičen ali stalen. Oder je iz desk, v vsakem kotu pa je primerno debel steber, na katerem so pritrjene vrvi. Sodoben ring je iz železne konstrukcije, ki jo lahko dokaj hitro sestavimo in razstavimo, katere sestavni del so tudi koli. Oder za borce je visok vsaj petdeset, največ pa sto dvajset cm. Vrvi so na posebnih natezalcih pritrjene na stebre. Spodnje na višini štirideset cm, srednje na osemdeset cm in najvišje na sto trideset cm. Debele so tri do štiri cm in obložene ali povite z mehko bandažo – povojem ali kakšnim drugim mehkejšim blagom. Zadnja leta ima ring lahko tudi štiri vrvi. V tem primeru je razdalja med njimi po petintrideset cm. Natezalci vrvi so prav tako dolgi okoli štirideset cm, tolikšna ali večja pa je tudi razdalja vrvi v kotu ringa. Od vrvi do roba ringa, to je odra, mora biti razdalja najmanj sto cm. Velikost ringa od kota do kota po diagonali je 490 do 610 cm. Tla ringa so prekrita s klobučevino (filcem) ali podobnim materialom, debela pa okrog dva cm. Čez ta material je dana še ponjava, ki mora segati do roba odra in je kot opna na bobnu, napeta in pritrjena na oder. V kotih ringa so tudi blazine, ki so postavljene čez celi kot, lahko pa tudi kot blazinice na vsaki vrvi v kotu posebej. V enem kotu je blago rdeče barve, v nasprotnem modre, dva kota pa sta bela "nevtralna". Poleg opreme ima ring še dva stolčka brez naslonjala, ter dve vedri.

Slika št.10 – boksarski ring (<http://www.forceone.nl>)

2.4. PROCES KONTROLE OPREME IN OBLAČIL

(Povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>)

- kontrolo tekmovalčeve zaščitne opreme in oblačil opravi glavni sodnik določen s strani glavnega sodnika tekmovanja, ki pa je imenovan s strani sodniške komisije.
- tekmovalci morajo biti primerno pripravljene za izbrano disciplino, ne smejo biti poškodovani ali oboleli, kar bi lahko škodovalo njim ali drugim tekmovalcem. Obraz tekmovalca mora biti suh brez masti. Tekmovalec ne sme vstopiti v tekmo če krvavi. V tekmo tudi ni dovoljeno vstopiti z obliži ali tamponi v nosnici ali z drugimi vrezninami in ranami. V tem primeru se sodnik posvetuje z zdravnikom. Telo mora biti suho brez nanosa raznih mastnih krem ali olj.
- Sodnik mora zahtevati od trenerja, da osuši tekmovalčev obraz ali telo.
- V borbi ni dovoljeno nastopiti z nakitom ali okrasi. Sodnik potegne s prsti pod ovratnikom gornjega dela tekmovalčevega oblačila, kimona, in preveri ali tekmovalec ne nosi nakita ali drugega okrasa okoli vratu. Sodnik tudi potipa pod čelado in preveri ali tekmovalec ne nosi uhanov in drugega nakita. Tudi t.i. pearcingi v jeziku, na ušesu, popku ali drugem delu telesa niso dovoljeni. Stezniki s kovinsko, plastično ali trdno spono niso dovoljeni. Za te namene so dovoljeni samo elastični ali bombažni trakovi.
- Opreme ni dovoljeno stisniti s samolepilnim trakom preko originalnega traku.
- Preden je dovoljeno vstopiti tekmovalcu na tatami ali v ring, mora biti sodnik popolnoma prepričan ali je tekmovalčeva zaščitna oprema in obleka (kimono, dobok...) popolnoma uporabna za tekmovalčevo varnost, ter po WAKO pravilih.

Slika št.11,12 – kontrola opreme

3. NASTANEK IN RAZVOJ KICKBOXING ZVEZE SLOVENIJE

Ko se je novi šport v sedemdesetih letih pojavil v Evropi, je prodrl tudi v takratno Jugoslavijo. Po nekaj prvih športnih prireditvah po Evropi, se je kot športna disciplina uveljavil tudi v Sloveniji. Konec sedemdesetih se je v Sloveniji pojavilo nekaj klubov organiziranih v Budokai šolo, njihovi člani pa so nastopali v full kontaktu na tedanjih medrepubliških tekmovanjih, ki so štela za rang lestvico SFRJ (povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>).

V letu 1977 je bilo na republiškem in medrepubliškem področju organiziranih veliko seminarjev, tečajev in posvetov o tej novi športni disciplini. Prvi medrepubliški simpozij od 25. do 27. marca 1977 je bil organiziran v Portorožu. Istega leta je bil v okviru Karate zveze Hrvaške ustanovljen Odbor za full kontakt karate. Organizirala so se medrepubliška prvenstva v kontaktnem karateju, najprej samo v full kontakt karateju, kasneje pa še v semi kontakt karateju. Na tekmovanjih so sodelovali predvsem klubi iz Hrvaške in Slovenije, manj pa iz ostalih republik (povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>).

V letu 1982 se je nekaj klubov povezalo v iniciativni odbor za ustanovitev zveze Slovenije za kontaktni šport in nastopalo na turnirjih, ki so jih organizirali. Klubi, ki so gojili Budokai pa so še naprej tekmovali na medrepubliških tekmovanjih v semi in full contactu (študent Ljubljana, ŠD Budokai Nova Gorica, Budokai Izola, ŽŠD Maribor). Slednja društva so v letu 1985 ustanovila iniciativni odbor za ustanovitev Budokai zveze Slovenije. V okviru te zveze je bilo poleg Budokaia predvideno ukvarjanje in tekmovanje v kimboksu. Takrat so potekali tudi dogovori o včlanitvi v tedanjo športno zvezo Slovenije, vendar pa zaradi neenotnih stališč vodij posameznih društev do ustanovitve zveze ni prišlo (povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>).

Po osamosvojitvi Slovenije so vsa društva, ki so gojila kikkoks, strnila svoje vrste in posledica tega je, da je bila dne 14.03.1992 v Mariboru ustanovljena Zveza za kontaktni borilni šport. Zveza se je leta 1993 preimenovala v Kickboxing zvezo Slovenije in bila sprejeta v Olimpijski komite Slovenije (povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>).

3.1. PRVI ZAČETKI (1977 – 1978)

Že od vsega začetka so na tekmovanjih sodelovali tudi nekateri slovenski klubi (npr. ŽŠD Maribor, Slavko Šlander iz Celja) in tekmovalci iz slovenskih krajev (Laško, Izola, Kamnik, Domžale, Hrastnik, Novo Mesto, Kamnik, Hrastnik, Celje in Ptuj). Tekmovali so na prvih tekmovanjih v full kontakt in semi kontakt karateju na tedanjih medrepubliških tekmovanjih, ki so štela za rang listo SFRJ in tekmovanjih, ki jih je organizirala Budokai šola ter so potekala predvsem po tedanji Hrvaški (le nekaj v Sloveniji). Ker je takratna Zveza karate organizacij Slovenije zelo nasprotovala sodelovanju posameznikov ali klubov iz Slovenije na medrepubliških in državnih tekmovanjih, kasneje pa tudi nastopanju posameznikov za reprezentanco Jugoslavije v semi in full kontakt karateju, brez problemov ni šlo. S podobnimi težavami so se srečevali tudi taekwondo klubi, vendar v Sloveniji o tem nimamo nobenega pisnega vira (povzeto po Sitar, 2001).

3.2. NASPROTOVANJA (1979 – 1984)

Za to obdobje so bili značilni poskusi tedanjih slovenskih klubov, ki so se ukvarjali s kikkoksom (takrat še s semi in full kontakt karatejem), da bi ustanovili samostojno republiško zvezo. Zveza karate organizacij Slovenije je ustanavljanju organizacije full

kontakt karateja nasprotovala in iz svojih vrst izključila vse klube, ki so se ukvarjali s tem športom. Zato je bil leta 1979 ustanovljen iniciativni odbor za ustanovitev Zveze Slovenije za amaterski kontaktni karate, predstavniki klubov pa so še istega leta podpisali samoupravni sporazum o združitvi Zveze Slovenije za amaterski kontaktni karate (povzeto po Sitar, 2001).

Leta 1982 je bil ustanovljen iniciativni odbor za ustanovitev Zveze Slovenije za kontaktni borilni šport, ki se je še v istem letu po podpisu samoupravnega sporazuma o razvoju kontaktnega borilnega športa preimenoval v Odbor podpisnikov samoupravnega sporazuma o razvoju kontaktnega borilnega športa v SR Sloveniji. Naslednje leto je bila v Ljubljani organizirana okrogla miza o kontaktnem borilnem športu, leta 1984 pa prikaz borilnih veščin (karate, aikido, semi kontakt) in samoobrambe. V tem času so bili odbori, klubi, Zveza telesnokulturnih organizacij Slovenije (ZTKO), Republiška konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije (RK SZDL), Koordinacijski odbor za družbene organizacije in društva pri RK SZDL, Judo zveza Slovenije, Boks zveza Slovenije, Rokoborska zveza Slovenije, Telesnokulturna skupnost Slovenije je bila zelo aktivna v prizadevanjih, da se full kontakt prizna kot novi borilni šport. V tem obdobju je Zveza karate organizacij Slovenije (ZKOS) razpravljala o posameznih klubih in njihovih dejavnostih. ZKOS je vse klube, ki so se ukvarjali s semi in full kontaktom večkrat opozorila, naj prenehajo s to dejavnostjo, sicer bodo izključeni iz organizacije. Čeprav si je takratni odbor za ustanovitev zveze za kontaktni borilni šport prizadeval za dialog z ZKOS, se to ni zgodilo. Vsi klubi, ki so se ukvarjali z novim športom, so bili leta 1982 resnično izključeni iz ZKOS. Leta 1984 je ZKOS vsem občinskim zvezam telesnokulturnih organizacij, v katerih so ti klubi delovali, poslala dopis, v katerem je ostro napadla klube, ki takrat niso bili več njeni člani. Na dopis je odbor ostro in strokovno takoj odgovoril. Z argumenti o organiziranju tekmovanj klubov in društev ter z navajanjem podobnih težav v drugih državah je svoj odgovor še podkrepil (povzeto po Sitar, 2001).

3.3. ZATIŠJE (1985 – 1990)

V tem obdobju so nekateri klubi propadli, pravih aktivnosti za ustanovitev zveze ni bilo več, organizirala so se samo še republiška tekmovanja in redki sestanki klubov, ki so delovali na tem področju. Še vedno je večina klubov, ki so gojili kickboks in delovali na območju Slovenije, sodelovala s takratnim Budokai centrom iz Zagreba, ki je pod svojim okriljem organiziral razna tekmovanja v kickboks, večinoma na Hrvaškem. Pripomniti velja, da je bil Budokai center na prostoru takratne SFRJ edini član svetovne organizacije WAKO (takrat je ta kratica pomenila World all-styl karate organizations). Pod njegovim vodstvom so nastopale tudi takratne državne reprezentance. Leta 1988 pa je pobuda za ustanovitev samostojne zveze v Sloveniji spet postala aktualna, vendar se ni uresničila (povzeto po Sitar, 2001).

3.4. USTANOVITEV SAMOSTOJNE ZVEZE (1991 –2000)

Na dogajanje v tem obdobju je odločilno vplivala osamosvojitve Slovenije. Znova so se obudile pobude za ustanovitev samostojne zveze (1991) ter se po enoletnem prizadevanju končno le uresničile. Zveza Slovenije za kontaktni borilni šport oziroma Zveza kontaktnih borilnih športov Slovenije (ZKBŠS) je bila ustanovljena leta 1992 v Mariboru, leto pozneje pa se je preimenovala v Kickboxing zvezo Slovenije (KBZS) in se v istem letu včlanila v Športno zvezo Slovenije, ter tako postala tudi članica Olimpijskega komiteja Slovenije (povzeto po Sitar, 2001).

Sledila so leta, v katerih se je KBZS kot organizacija dokončno oblikovala. Svoje izkušnje je nabirala ob prirejanju državnih prvenstev, mednarodnih turnirjev, povezovanju med klubi v Sloveniji, povezovanju s drugimi zvezami, ki se ukvarjajo s kickboksom v tujini, prirejanju raznih seminarjev, pripravah reprezentance in

nenazadnje s udeležbo reprezentance na največjih mednarodnih tekmovanjih (svetovna prvenstva, evropska prvenstva, svetovni pokali...).

Vzporedno s dozorevanjem KBZS pa so rasli tudi apetiti nekaterih tekmovalcev. Prve odmevne rezultate v mednarodnem prostoru za KBZS sta dosegla Tomaž Barada in Nadja Šibila, njunemu vzgledu pa je sledilo veliko število perspektivnih tekmovalcev.

3.5. OBDOBJE VELIKIH ORGANIZACIJSKIH IN TEKMOVALNIH USPEHOV (2001 –)

Sitarjevi razdelitvi lahko dodamo še eno, zadnje obdobje. To je obdobje največjih uspehov KBZS, tako organizacijskih kot tekmovalnih. Kot priznanje in potrditev dobrega dela KBZS, je Svetovno združenje kickboxing organizacij (WAKO), leta 2001 za prizorišče svetovnega prvenstva v kimboksu izbralo Maribor. Tamkajšnji klub ŽŠD Maribor, je pod okriljem in pomoči KBZS, prevzel organizacijo svetovnega prvenstva in ga tudi izpeljal na najvišjem nivoju. To svetovno prvenstvo je v takratnem svetu kimboksa, zaradi svoje dobre organizacije, pomenilo pravi »bum«. Za piko na i, dobri organizaciji prvenstva, pa so poskrbeli slovenski reprezentanti, saj so na prvenstvu osvojili neverjetnih pet naslovov svetovnih prvakov. Odlični rezultati in organizacija so odmevali povsod po svetu. Prav zato je Maribor od WAKO-ta, dobil še organizacijo svetovnega pokala v letu 2003, 2004, 2005 in organizacijo evropskega prvenstva leta 2004.

V tem obdobju je prihajalo do velikih sprememb v sami reprezentanci, saj se je veliko tekmovalcev, ki so na svetovnem prvenstvu 2001 in po njem, posegali po najvišjih odličjih, v naslednjih sezonah tekmovalno upokojilo, naslednja generacija pa jih je dostojno zamenjala.

4 . STRUKTURA KICKBOXING ZVEZE SLOVENIJE

(povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>)

Kickboxing zveza Slovenije je v svoji strukturi sestavljena iz več členov. Za nemoteno delovanje so odgovorni posamezni organi Zveze:

- Skupščina
- Predsedstvo
- Nadzorni odbor
- Disciplinska komisija

4.1. SKUPŠČINA

Skupščina je najvišji organ Zveze. Vsako društvo pošlje na sejo svojega predstavnika, ki se izkaže s poverilnico. Skupščina se sestaja na rednih ali izrednih sejah. Skupščina je lahko redna ali izredna. Redna skupščina se skliče enkrat letno, izredna pa po potrebi. Izredna skupščina sklepa le o zadevi, za katero je bila sklicana. Sejo skupščine (redno ali izredno) skliče predsednik po sklepu predsedstva ali na zahtevo tretjine članic ali na zahtevo nadzornega odbora. Razpravo o točkah dnevnega reda odpre predsedujoči, ki ima pravico razpravljati prvi. Nato razpravljajo člani po vrstnem redu, kot so se prijavili. O delu skupščine se vodi zapisnik, ki ga podpišejo predsedujoči, zapisnikar in dva overovitelja. Mandat vseh članov Zveze traja štiri leta.

Pristojnosti skupščine:

- usklajevanje in sprejemanje letnih in srednjeročnih planov dela ter spremljanje njihove uresničitve,
- sprejemanje statuta Zveze in poslovnika o delu organov Zveze,
- sprejemanje poročil organov in sprejemanje zaključnega računa,
- odločanje o vključevanju novih članov v Zvezo,
- izvolitev predsednika in sekretarja Zveze, predsedstva Zveze, članov nadzornega odbora in disciplinske komisije,
- odloča o pridobitvi ali odtujitvi nepremičnin,
- odloča v primeru spora med člani Zveze - (društvi) ali med članom Zveze in organom Zveze,
- spremlja sistematizacijo delovnih mest v strokovni službi Zveze,
- odloča o prenehanju Zveze,
- odloča o pritožbah zoper sklepe organov Zveze.

Slika št. 13 – seja skupščine

4.2. PREDSEDSTVO

Predsedstvo je izvršilni organ skupščine, ki opravlja organizacijska, strokovno tehnična in administrativna dela ter vodi delo Zveze med dvema skupščinama po programu in sklepih, sprejetih na skupščini. Sestavlja ga sedem članov, od tega je generalni sekretar član predsedstva po funkciji. Za svoje delo je predsedstvo odgovorno skupščini Zveze. Predsedstvo se sestaja po potrebi, vendar najmanj štirikrat letno. Seje sklicuje predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo tretjine članov predsedstva ali nadzornega odbora. Člane predsedstva izvoli skupščina za dobo štirih let.

Predsedstvo ima stalna in občasna delovna telesa (komisije), ki obravnavajo problematiko na svojem področju, predlagajo predsedstvu gradiva in programe za svoje področje dejavnosti in opravljajo naloge v skladu z izdanimi pooblastili predsedstva. Za svoje delo so delovna telesa (komisije) odgovorne predsedstvu. Predsedstvo po potrebi imenuje različna občasna delovna telesa za razrešitve posamezne problematike. Občasno telo lahko deluje določen čas, do realizacije zadane naloge. O realizaciji izdela zapisnik, ki ga dostavi predsedstvu zveze.

STALNA DELOVNA TELESA SO: selektorska komisija, tekmovalna komisija, sodniška komisija, tehnična komisija in komisija za polaganje pasov. Člane stalnih delovnih teles imenuje predsedstvo, praviloma z javnim glasovanjem. Predsedstvo lahko sprejme sklep za tajno glasovanje. Člani delovnega telesa so za svoje delo odgovorni predsedstvu. Stalna delovna telesa so dolžna najmanj enkrat letno o svojem delu poročati predsedstvu.

Selektorska komisija je sestavljena iz predsednika, ki je tudi selektor, in še dveh članov. Zadolžena je za izbiro in pripravo državnih reprezentantov, za obveščanje klubov in reprezentantov o sestavi državne reprezentance, za razdelitev reprezentančnih trenirk in kimon reprezentantom v posodo in trajno last, vračilo

opreme po nastopu državne reprezentance, za vodenje evidence, kdo dolži opremo, za prijavo športnikov za uveljavljanje statusa kategoriziranega športnika in prijavo vrhunskih športnih rezultatov na Olimpijskem komiteju Slovenije, Združenju športnih zvez.

Selektorska komisija deluje na podlagi dveh aktov:

- Pravilnika o kriterijih za izbiro tekmovalcev in sodnikov za člane državne reprezentance
- Pravilnika o obveznost zveze, društev...

Tekmovalna komisija je sestavljena iz predsednika in dveh članov. Zadolžena je za registracijo klubov in tekmovalcev, za prestopne tekmovalcev, za brisanje klubov in tekmovalcev iz registra, za vodenje evidence in dokumentacije o registriranih tekmovalcih, za potrjevanje tekmovalnih knjižic, za pošiljanje vabil s prijavnici za tekmovanje ekipam, članicam KBZS. Predsednik tekmovalne komisije, oziroma po njegovem pooblastilu drug član tekmovalne komisije, na podlagi pravočasnih prijav opravi žreb za tekmovanja, nadzira potek tekmovanja in ukrepa ob ugotovljenih nepravilnostih, kontrolira ali imajo tekmovalci na tekmovanju tekmovalne knjižice, sodeluje pri tehtanju tekmovalcev, ureja tekmovalne liste, ureja rezultate tekmovanja, sestavlja rang lestvico in zapisnik o tekmovanju. Predsedstvu lahko predlaga sistem za tekmovanje na državnem prvenstvu. Način dela tekmovalne komisije je opredeljen v Pravilniku o registraciji osnovnih kimboks organizacij in njihovih članov in v tekmovalnem pravilniku. Za svoje delo so odgovorni predsedstvu.

Sodniška komisija je sestavljena iz predsednika, njegovega namestnika in še treh članov. Skrbi za izobraževanje in za licenciranje sodnikov, za udeležbo sodnikov na tekmovanjih, za reševanje pritožb na odločitve sodnikov in drugo. Način dela je opredeljen v Sodniškem pravilniku. Za svoje delo so odgovorni predsedstvu.

Tehnična komisija je sestavljena iz predsednika in dveh članov. Zadolžena je za pripravo programa za izobraževanje trenerjev, kontrolira usposobljenost trenerjev in izdaja trenerske licence, opravlja tudi druge naloge, ki jih določi predsedstvo. Način dela je opredeljen v Pravilniku in v programu usposabljanja strokovnih kadrov, ki ga potrdi Strokovni svet RS za šport. Za svoje delo so odgovorni predsedstvu.

Komisija za polaganje pasov je sestavljena iz predsednika, njegovega namestnika in še treh članov. Zadolžena je za sestavo programa za polaganje pasov, za ocenjevanje kandidatov pri polaganju pasov, za oceno ali se pasovi drugih borilnih veščin priznajo v KBZS ali ne ter za izdajo diplom. Način dela je opredeljen v Pravilniku o polaganju izpitov za pasove v KBZS. Za svoje delo so dogovorni predsedstvu.

Pristojnosti predsedstva kot izvršilnega organa skupščine so:

- uresničuje sklepe skupščine,
- spremlja in izvaja uresničevanje načrta dela in finančnega načrta ter v zvezi s tem sprejema potrebne bilance, o čemer poroča na naslednjem zasedanju skupščine,
- obravnava letne in večletne načrte dela Zveze, pripravlja gradivo za sejo skupščine ter predloge za sprejem novih članov v Zvezo,
- imenuje in razrešuje predsednika in člane stalnih in začasnih organov predsedstva ter obravnava njihovo delo,
- podeljuje priznanja in nagrade zaslužnim športnikom, športnim delavcem in športnim organizacijam,
- poroča skupščini o svojem delu,
- sprejema akte Zveze, ki jih po tem statutu ne sprejema skupščina, opravlja vse druge zadeve, za katere ga pooblasti skupščina,
- pripravlja predlog sistematizacije delovnih teles,

- imenuje odredbodajalca ali več njih za izvajanje finančnega plana Zveze,
- določi višino vpisnine v Zvezo in višino članarine.

PREDSEDNIK ZVEZE je hkrati predsednik predsedstva. Njegova naloga je, da predstavlja Zvezo, podpisuje akte, spremlja realizacijo sklepov, zastopa interese Zveze, se udeležuje sej skupščine OKS-ZŠZ, v kolikor to nalogo s pooblastilom ne prenese na drugega člana predsedstva in drugo. Za svoje delo je odgovoren skupščini in predsedstvu v skladu s statutom in pravnim redom Republike Slovenije. V primeru odsotnosti ga nadomešča podpredsednik oziroma član predsedstva, ki ga določa predsednik z enakimi pravicami in dolžnostmi.

GENERALNI SEKRETAR ZVEZE skrbi za zakonito in pravilno poslovanje Zveze, pripravo gradiv za seje, ter realizacijo sklepov. Sodeluje na vseh sejah skupščine in predsedstva, ter opravlja tudi druge naloge, ki mu jih naložita skupščina in predsedstvo Zveze. Za svoje delo je odgovoren skupščini in predsedstvu. Generalnega sekretarja izvoli skupščina.

4.3. NADZORNI ODBOR

Nadzorni odbor je organ skupščine Zveze, ki ga sestavljajo trije člani in dva namestnika. Nadzorni odbor nadzoruje uresničevanje statutarnih določil in drugih splošnih aktov Zveze, sklepov skupščine Zveze in predsedstva, odgovorno gospodarno uporabo sredstev, delo organa in Zveze ter materialno finančno poslovanje Zveze. O svojih ugotovitvah poroča skupščini Zveze, kateri je tudi odgovoren za svoje delo. Veljavne sklepe sprejema z večino glasov vseh članov. Predsednika nadzornega odbora se vabi na seje skupščine in predsedstva. Člani nadzornega odbora ne morejo biti obenem člani predsedstva, lahko pa sodelujejo na seji predsedstva, brez možnosti odločanja. Predsednika, člana nadzornega odbora in

njihove namestnike izvoli skupščina. Za svoje delo je nadzorni odbor odgovoren skupščini.

4.4. DISCIPLINSKA KOMISIJA

Disciplinska komisija je prav tako organ skupščine Zveze in ga sestavljajo trije člani in dva namestnika. Člane disciplinske komisije in namestnike izvoli skupščina, člani pa med seboj izvolijo še predsednika. Sestajajo se po potrebi ali po pisni zahtevi organov zveze. Disciplinska komisija vodi postopek in izreka disciplinske ukrepe v skladu z disciplinskim pravilnikom Zveze.

Disciplinske kršitve, ki jih obravnava disciplinska komisija so:

- kršitve statuta in poslovnika Zveze,
- nezavestno in lahkomišlno sprejemanje in izvrševanje sprejetih zadolžitev in funkcij v Zvezi,
- neizvrševanje sklepov organov Zveze,
- dejanja, ki kakorkoli škodujejo ugledu Zveze.

Disciplinski ukrepi, ki jih po izvedenem postopku izreče disciplinska komisija so:

- opomin,
- javni opomin,
- prepoved nastopanja na tekmovanjih ali opravljanja funkcij oziroma drugih dolžnosti za določen čas,
- denarna kazen,
- izključitev.

5. ORGANIZIRANOST KICKBOXING ZVEZE SLOVENIJE

"Organizacija je glede na svojo organiziranost organizator svojega "življenja" z organiziranjem aktivnosti" (Šugman, Bednarik, Kolarič, 2002).

Organizacija kot inštitucija temelji na pravno formalnih razmerjih med osebami, ki imajo skupne interese. Člani organizacije se odločijo za interna pravila, po katerih izkazujejo svojo pripadnost in vdanost. Vsak prevzame odgovornost za obstoj organizacije in se trudi po svojih najboljših močeh. Potemtakem govorimo o organizaciji kot sistemu med seboj povezanih in odvisnih ljudi, ki v organizaciji uveljavljajo svoje interese. Vsak član ima interes, da stanje v organizaciji izboljša in v zameno za svoj prispevek dobiva nagrade. V ta sistem so poleg ljudi zajeti še drugi viri, s pomočjo katerih se določijo cilji in usmeri delovanje k njihovem doseganju. Če hoče organizacija dobro delovati, morajo cilji voditi k odločnosti in s tem k uspehu ter obstoju organizacije. Zavedati pa se moramo, da to ni naključje, kajti le predanost in ustrezna organiziranost zagotavlja doseganje želenega stanja (povzeto po Šugman, Bednarik, Kolarič, 2002).

5.1. POLAGANJE PASOV

Polaganje pasov ima v borilnih športih, kakor tudi v kimboksu, prav poseben pomen, saj učenci tokom urjenja osvojijo določene znanja, tehnike in izkušnje, ki so jasno vidne že po barvi pasu, ki ga posameznik nosi. V kimboksu si barve pasu sledijo glede na težavnostno stopnjo po naslednjem vrstnem redu: bela, rumena, oranžna, zelena, modra, rjava in črna, pri čemer je treba upoštevati, da je beli pas začetniški, črni pas pa je barva mojstra. Ko posameznik osvoji stopnjo mojstra, se stopnje nadaljujejo: črni pas 1.dan, 2. dan, ..., 7.dan.

Za polaganje pasov pri KBZS je zadolžena komisija za polaganje pasov. Naloge komisije so: sestava program za polaganje pasov, ocenjevanje kandidatov pri polaganju pasov in odločanje o tem ali se stopnje drugih borilnih veščin priznajo v KBZS.

Klubi ali športne šole, v katerih imajo trenerji črni pas 1. dan lahko opravljajo izpite samostojno, do stopnje zelenega pasu. V klubih ali šolah, ki imajo glavnega trenerja z minimalno drugo stopnjo črnega pasu 2.dan, se priznavajo lokalni izpiti do stopnje modrega pasu. V primeru, da klubi ali šole nimajo mojstra zahtevane stopnje, morajo poiskati pomoč pri znanem mojstru ustrezne kvalifikacije. Izpite za rjavi pas in višje pasove se polaga pred komisijo KBZS, prav tako pa se za opravljanje izpita rjavega pasu zahteva opravljen tečaj prve pomoči. Vsi izpitniki morajo biti oblečeni v kimone, izpitna komisija pa po dogovoru, v obleko ali pa v kimono. Izpit mojstra lahko polagajo osebe starejše od šestnajst let. V organizaciji KBZS se polagajo izpiti enkrat letno. Klub ali šola, ki želi polagati izpite izven roka, ki je določen s strani KBZS, je dolžna poravnati izpitni komisiji vse stroške, ki nastanejo v zvezi z izpiti. Glasbene forme na izpiti niso obvezne, se pa priporočajo, ker je vse več tekmovanj v glasbenih formah (povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>).

Izpitna komisija ocenjuje vse izvedbe z ocenami od ena do deset. Najboljša ocena je deset. Skupni seštevek je tudi rezultat, ki se vpiše v diplomu učenca. Tehnične ocene poda komisija, ocene discipline in prisotnosti (treningov, turnirjev) poda trener. Rezultati izpitnih ocen mojstrov se v diplome ne vnašajo. Diplome za mojstre morajo biti oštevilčene in vnesene v register mojstrov KBZS. Register mojstrov vodi tekmovalna komisija (povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>).

Za zadostno opravljen izpit je potrebno zbrati najmanj petindvajset točk, trideset točk za oceno dobro, petinštirideset točk za oceno prav dobro, in petinpetdeset točk za oceno odlično. Skupaj je možno zbrati šestdeset točk. Ob polaganju mojstrskih pasov je obvezno tudi lomljenje deske dimenzij 30X30 cm in debeline petindvajset mm.

Udarec se izvede poljubno, po lastni izbiri tehnike. Izpitniki, katerih bistveni cilj je samoobramba morajo izvajati večje število samoobrambnih tehnik v razmerju sedemdeset proti trideset (povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>).

Komisija za polaganje pasov je sestavljena iz predsednika, njegovega namestnika in še treh članov. Zadolžena je za sestavo programa, za polaganje pasov, za ocenjevanje kandidatov pri polaganju pasov, za oceno ali se pasovi drugih borilnih veščin priznajo v KBZS ali ne, za izdajo diplom. V izpitni komisiji morata biti prisotna najmanj dva člana, izbrana iz strokovnih krogov KBZS in trener izpitnika. Način dela je opredeljen v Pravilniku o polaganju izpitov za pasove v KBZS. Za svoje delo so dogovorni predsedstvu (povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>).

Proces urjenja:

(povzeto po <http://www.wakoweb.com/downloads/rules/grading.pdf>)

- Atletska priprava (mišično raztezanje, telesno gibanje, osnovna telesna pripravljenost, skiping, tekaške priprave, seznanjanje s intervalnim treningom, trening za moč, obhodna vadba, trening hitrosti-eksplozivnosti,
- Različni stavi (gardi),
- Gibanja (naprej, nazaj, vstran, izmikanja,...),
- Osnove: bloki, udarci: z roko, z nogo, s kolenom, s komolcem, (vse osnove se morajo izvajati iz desnega in levega stava, najprej počasi potem pa maksimalno hitro),
- Kombinacije: v napadu, v obrambi, brez in s partnerjem,
- Ostalo znanje: taktika, zgodovina in razvoj kikboksa, značilnosti posameznih disciplin kikboksa, pravila.

Vse tehnike se izvajajo iz levega in desnega borbenega položaja. Obrambne in napadalne kombinacije morajo biti tehnično pravilno izvedene, realne in logične.

Stopnje pasov učencev

(povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>)

Tabela št. 1 - stopnje pasov učencev

Barva pasu	Čas šolanja
Beli	1-5 mesec (60 ur)
Rumeni	6-12 mesec (60 ur)
Oranžni	13-18 mesec (60 ur)
Zeleni	19-24 mesec (60 ur), udeležba na reprezentančnih pripravah, vsaj enega turnirja za državno prvenstvo v sezoni. Tisti ki ne tekmujejo, sestavijo lastno glasbeno formo in jo predstavijo.
Modri	25-30 mesec (60 ur), udeležba na vsaj dveh turnirjih za državno prvenstvo v sezoni.
Rjavi	31-36 mesec (60 ur), osebe starejše od 14 let, sodnik na vsaj enem občinskem tekmovanju)

Stopnje mojstrov

(povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>)

Tabela št. 2 – stopnje mojstrov

Stopnja	Barva pasu	Čas šolanja
1. dan	Črna z eno prečno črto	2 leti, osebe starejše od 16 let, izdelava seminarske naloge na temo: vpliv prehrane na kinematiko in telo.
2. dan	Črna z dvema prečnima črtama	3 leta
3. dan	Črna z tremi prečnimi črtami	3 leta

4. dan	Črna z štirimi prečnimi črtami	3 leta
5. dan	Črna z rdečo ali belo črto, po dolžini in sredini pasu	Predstavitev določene teze, izjemni športni ali organizacijski dosežki
6. dan	Črna z rdečo ali belo črto, po dolžini in sredini pasu	Predstavitev določene teze, izjemni športni ali organizacijski dosežki
7. dan	Črna z rdečo ali belo črto, po dolžini in sredini pasu	Predstavitev določene teze, izjemni športni ali organizacijski dosežki

Od mojstrske stopnje 4. dan in višje vsi izpiti potekajo ustno. Kandidat predstavi določeno tezo na vsaj štirideset tipkanih straneh in jo ustno zagovarja. Prav tako lahko predsednik komisije za polaganje pasov pri KBZS podeli stopnjo za izjemne športne ali organizacijske dosežke.

5.2. LICENCIRANJE VADITELJEV IN TRENERJEV V KBZS

Za licenciranje vaditeljev in trenerjev v KBZS skrbi tehnična komisija, ki je sestavljena iz predsednika in dveh članov. Zadolžena je za pripravo programa za izobraževanje trenerjev, kontrolira usposobljenost trenerjev in izdaja trenerske licence. Licence veljajo eno leto in se obnavljajo vsako leto na predvideno dveh seminarjih, ki jih prireja Tehnična komisija KBZS. V kolikor posameznik ne obnovi licence v dveh zaporednih letih je dolžan ponovno opraviti vse izpitne obveznosti, ki veljajo za določen strokovni naziv. K programom lahko pristopijo kandidati, ki so dopolnili osemnajst let in imajo dokončano srednjo šolo.

Kriterij za podelitev licenc

(povzeto po Kriterij za podelitev licenc, 2003)

Tabela št. 3 - licence

Licenca	VADITELJ KIKBOKSA:
1.	- opravljen strokovni seminar tehnične komisije in izpit - 5 let aktivnega dela v kimboksu kot tekmovalec ali trener
2.	- opravljen strokovni seminar tehnične komisije in izpit - končan univerzitetni študij – profesor telesne vzgoje specializacija kimboks - 3 leta aktivnega dela v kimboksu kot tekmovalec ali trener
Licenca	TRENER KIKBOKSA C:
1.	- opravljen sodniški seminar in izpit - opravljen strokovni seminar tehnične komisije in izpit - 10 let aktivnega dela v kimboksu kot tekmovalec ali trener
2.	- opravljen sodniški seminar in izpit - opravljen strokovni seminar tehnične komisije in izpit - končan univerzitetni študij – profesor telesne vzgoje specializacija kimboks - 5 leta aktivnega dela v kimboksu kot tekmovalec ali trener
Licenca	TRENER KIKBOKSA B:
1.	- opravljen sodniški seminar in izpit - opravljen strokovni seminar tehnične komisije in izpit - opravljen trenerski tečaj na Inštitutu za šport (Fakulteta za šport) in opravljen izpit - 15 let aktivnega dela v kimboksu kot trener

2.	<ul style="list-style-type: none"> - opravljen sodniški seminar in izpit - opravljen strokovni seminar tehnične komisije in izpit - končan univerzitetni študij – profesor telesne vzgoje specializacija kimboks - 7 leta aktivnega dela v kimboksu kot tekmovalec ali trener
Licenca	TRENER KIKBOKSA A:
1.	<ul style="list-style-type: none"> - opravljen sodniški seminar in izpit - opravljen strokovni seminar tehnične komisije in izpit - 20 let aktivnega dela v kimboksu kot trener - starost najmanj 40 let
2.	<ul style="list-style-type: none"> - opravljen sodniški seminar in izpit - opravljen strokovni seminar tehnične komisije in izpit - končan univerzitetni študij – profesor telesne vzgoje specializacija kimboks - 10 let aktivnega dela v kimboksu kot trener

Program izobraževanja strokovnih delavcev v KBZS

(povzeto po Programi usposabljanja, 2003)

VADITELJ KIKBOKSA:

- tečaj obsega 60 ur,
- izvajalec programa je Fakulteta za šport, Inštitut za šport, Tehnična komisija KBZS,
- cilj izobraževanja je usposobljenost za pedagoško delo s posamezniki, skupinami na začetni ravni (delo v kimboks šoli, delo z začetniki, ...),
- izdelati je potrebno seminarsko nalogo, ki je praktično- teoretičnega značaja,
- kandidat mora biti prisoten na predavanjih in praktični predelavi programa,
- po predavanjih je potrebno opraviti tudi teoretični izpit iz splošnih predmetov in kimboks vsebin,

- poleg teoretičnih izpitnih obveznosti mora kandidat opraviti še praktične obveznosti; to je prikaz osnovnih kimboks udarcev,
- opraviti je potrebno 5 ur strokovne prakse v kimboks klubu.

PROGRAM IN VSEBINE

Uvodne informacije (15 ur) :

- zgodovina kimboksa
- pravila kimboksa
- organiziranost kimboksa v Sloveniji

Kimboks vsebine (25 ur):

- analiza kimboks tehnike
- metode učenja, vadbe treniranja
- organizacija treniranja
- strokovna praksa

Splošni predmeti (20 ur):

- zgodovina športa
- anatomija
- osnovna motorika
- razvojna psihologija

TRENER KIMBOKSA C:

- tečaj obsega 80 ur,
- izvajalec programa je Fakulteta za šport, Inštitut za šport, Tehnična komisija KBZS,
- cilj izobraževanja je usposobljenost za pedagoško delo s posamezniki, skupinami na srednji ravni (delo s tekmovalci v klubih in kimboks šoli ipd.),

- izdelati je potrebno seminarsko nalogo. Seminarska naloga je praktično-teoretičnega značaja,
- kandidat mora biti prisoten na predavanjih in praktični predelavi programa,
- po predavanjih je potrebno opraviti tudi teoretični izpit iz splošnih predmetov in kimboks vsebin,
- poleg teoretičnih izpitnih obveznosti mora kandidat opraviti še praktične obveznosti; to je prikaz osnovnih, rotiranih in specialnih kimboks udarcev,
- opraviti je potrebno 10 ur strokovne prakse v kimboks klubu.

PROGRAM IN VSEBINE

Uvodne informacije (15 ur) :

- pravila kimboksa
- organiziranost kimboksa v svetu
- izobraževanje trenerjev in sodnikov

Kimboks vsebine (45 ur):

- analiza kimboks tehnike
- metode učenja, vadbe, treniranja
- strokovna praksa
- prva pomoč v borilnih športih
- teorija treniranja kimboksa

Splošni predmeti (20 ur):

- osnove športne medicine
- osnove psihologije športa
- osnovne teorije in metodike športnega treniranja
- didaktika športa

TRENER KIKBOKSA B:

- tečaj obsega 100 ur,
- izvajalec programa je Fakulteta za šport, Inštitut za šport, Tehnična komisija KBZS,
- cilj izobraževanja je usposobljenost za pedagoško delo s posamezniki, skupinami na srednji ravni (delo s tekmovalci v klubih in kikboks šoli ipd.),
- izdelati je potrebno seminarsko nalogo. Seminarska naloga je praktično-teoretičnega značaja,
- kandidat mora biti prisoten na predavanjih in praktični predelavi programa,
- po predavanjih je potrebno opraviti tudi teoretični izpit iz splošnih predmetov in kikboks vsebin,
- poleg teoretičnih izpitnih obveznosti mora kandidat opraviti še praktične obveznosti; nastopi z različnimi kakovostnimi skupinami z vnaprej določenim ciljem,
- opraviti je potrebno 10 ur strokovne prakse v kikboks klubu.

PROGRAM IN VSEBINE

Uvodne informacije (15 ur) :

- pravila kikboks
- podjetništvo in trženje v kikboks
- pravna zakonodaja na področju športa

Kikboks vsebine (65 ur):

- strokovna praksa
- taktika kikboks
- teorija treniranja kikboks
- organizacija treniranja
- teorija kondicijskega treniranja

Splošni predmeti (20 ur):

- športno treniranje
- biomehanika
- fiziologija športa
- sociologija športa

TRENER KIKBOKSA A:

- tečaj obsega 140 ur,
- izvajalec programa je Fakulteta za šport, Inštitut za šport, Tehnična komisija KBZS,
- cilj izobraževanja je usposobljenost za pedagoško delo s posamezniki, skupinami na srednji ravni (delo s tekmovalci v klubih in kikboks šoli ipd.),
- izdelati je potrebno seminarsko nalogo. Seminarska naloga je praktično-teoretičnega značaja,
- kandidat mora biti prisoten na predavanjih in praktični predelavi programa,
- po predavanjih je potrebno opraviti tudi teoretični izpit iz splošnih predmetov in kikboks vsebin,
- poleg teoretičnih izpitnih obveznosti mora kandidat opraviti še praktične obveznosti; nastopi z različnimi kakovostnimi skupinami z vnaprej določenim ciljem,
- opraviti je potrebno 15 ur strokovne prakse v kikboks klubu.

PROGRAM IN VSEBINE

Uvodne informacije (15 ur) :

- pravila kikboks
- podjetništvo in trženje v kikboks
- pravna zakonodaja na področju športa

Kikboks vsebine (85 ur):

- strokovna praksa
- taktika kikboks
- teorija treniranja kikboks
- organizacija treniranja
- teorija kondicijskega treniranja
- psihoterapevtsko obravnavanje psihoznih stanj osebnosti pred nastopom na tekmovanjih

Splošni predmeti (40 ur):

- športno treniranje
- biomehanika
- fiziologija športa
- sociologija športa

5.3. SODNIŠKI PRAVILNIK

(povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>)

Na tekmovanjih, ki potekajo v soorganizaciji KBZS, se upoštevajo pravila WAKO, razen v točkah, ki jih ima KBZS v svojih pravilnikih drugače določene, ne smejo pa biti v nasprotju s pravili WAKO.

OBLEKO SODNIKA sestavlja bela srajca s kratkimi rokavi, sive dolge hlače, športna obutev temne barve, moder metuljček – glavni sodnik tekmovanja in glavni sodniki borišč imajo lahko moder suknjič. Glavni sodnik tekmovanja lahko namesto metuljčka nosi modro kravato. Vsa druga oblačila so za sojenje neprimerna. Sodnik na sebi ne sme imeti trdih predmetov, s katerimi bi lahko poškodoval tekmovalce.

STOPNJE SODNIKOV so naslednje:

- vrhovni sodnik – glavni sodnik tekmovanja
- glavni sodnik borišča
- glavni sodniki na borišču
- stranski sodniki

Vrhovni sodnik – glavni sodnik tekmovanja je lahko le mednarodni sodnik (priznana mednarodna licenca WAKO).

Glavni sodnik borišča je lahko le mednarodni sodnik, izjemoma državni sodnik z A državno licenco.

Glavni sodniki na borišču so sodniki z mednarodno licenco in državni sodniki z A licenco, izjemoma so to lahko sodniki z B državno licenco, ki lahko sodijo kvalifikacijske borbe, ne morejo pa soditi finalnih borb.

Stranski sodniki so lahko vsi sodniki, ki imajo opravljene sodniške izpite in so včlanjeni v sodniško organizacijo KBZS.

Licence sodnikov

Pripravnik je sodnik, ki uspešno opravi tečaj za sodnike, ki jih organizira Sodniška komisija KBZS. Dolžan se je udeleževati vseh tekem za državno prvenstvo, pomagati pri zapisnikarski mizi, pri kontroli identitete tekmovalcev in nemotenemu poteku tekmovanj. Pripravniki lahko sodijo le kot stranski sodniki na kvalifikacijskih tekmah.

Državni sodnik licenca C je sodnik, ki je uspešno opravil pripravniško obdobje enega leta, uspešno opravil seminar in izpit za sodnika ter izkazuje kvalitete dobrega sodnika. Lahko sodi kot stranski sodnik na vseh tekmah za državno prvenstvo. Po potrebi sodeluje v sodniški komisiji in tekmovalni komisiji. Mora se udeležiti najmanj 80 odstotkov tekem za državno prvenstvo. Po dveh letih staža in če izpolnjuje zgoraj navedene pogoje (80odstotna udeležba in uspešno opravljen vsaj en seminar za sodnike letno z opravljenim izpitom) napreduje v sodnika državne B licence.

Državni sodnik licenca B je sodnik, ki je bil najmanj dve leti državni sodnik licence C. Lahko sodi kot glavni sodnik na kvalifikacijskih tekmah in kot stranski sodnik na finalnih tekmah za državno prvenstvo. Na tekmovanja je poklican s strani sodniške komisije. Po potrebi sodeluje v sodniški komisiji in tekmovalni komisiji. Mora se udeležiti najmanj 80 odstotkov tekem za državno prvenstvo. Po dveh letih staža in če izpolnjuje zgoraj navedene pogoje (80 odstotna udeležba in uspešno opravljen vsaj en seminar za sodnike letno z opravljenim izpitom) napreduje v sodnika državne A licence.

Državni sodnik licenca A je sodnik, ki je bil najmanj dve leti državni sodnik licence B. Lahko je postavljen za glavnega sodnika borišča, kot glavni sodnik lahko sodi vse tekme državnega prvenstva, lahko sodi na mednarodnih tekmah kot stranski sodnik, po potrebi sodeluje v Komisiji za pritožbe, pomaga pri organizaciji sodniških seminarjev in tekmovanj in izpolnjuje vse ostale pogoje kot sodniki s C in B licenco.

Mednarodni sodnik je sodnik, ki je opravil seminar za mednarodnega sodnika. Predlaga ga sodniška komisija, podvržen je sistemu mednarodnih federacij (obnovitev licence vsaki dve leti), pomagati mora pri organizaciji in sodelovati na tečajih državnih sodnikov, se udeleževati mednarodnih tekmovanj v državi in izven (število odvisno od potreb reprezentance KBZS), voditi tekme za državno prvenstvo kot vrhovni sodnik in glavni sodnik borišča.

Izmed mednarodnih sodnikov se izbere tričlansko komisijo za ocenjevanje sodnikov na državnih prvenstvih in odgovornega za sklic sodnikov na tekme državnega prvenstva. Istočasno so mednarodni sodniki tudi člani sodniške komisije in med sabo izberejo predsednika in namestnika predsednika sodniške komisije.

Vsak sodnik lahko - glede na njegova dejanja - izgubi licenco ali pa nazaduje.

Za vsako izgubo se opredeli sodniška komisija na podlagi dokazanih kršitev določenega sodnika. Kršitve so naslednje:

- neudeležba na strokovnih seminarjih,
- neopravičeno večkratno izmikanje udeležbi na tekmovanjih,
- neurejenost na tekmovanjih,
- sojenje v neskladju s sodniškimi pravili,
- favoriziranje enega tekmovalca,
- primeri, ki kažejo na pristransko sojenje.

PRITOŽBENA KOMISIJA se sestavi na vsakem tekmovanju posebej. Razrešuje vse pritožbe v zvezi s sojenjem. Osnova za sestanek komisije je pritožba, ki mora biti pisna in se nanašati na konkreten dogodek. Vložita jo lahko trener tekmovalca ali sam tekmovalec. Nikakor ne more biti splošna. V komisiji sodelujejo vsi sodniki borišča, na katerem je tekmoval tekmovalec v pritožbenem postopku. V komisiji je obvezno tudi glavni sodnik tekmovanja in predsednik tekmovalne komisije, ki zaključke na kratko vpiše v zapisnik tekmovanja. Komisija na pritožbo odgovori takoj po prejetju le-te, lahko ustno ali pa pisno, v kolikor to zahteva pritožnik. V času zasedanja pritožbene komisije se tekmovanje na predmetnem borišču začasno prekine. Vsaki pritožbi mora biti priložena tudi pritožbena taksa. Taksa se lahko koristi za plačilo stroškov sodnikov. Če je pritožba utemeljena, se pritožbena taksa v celoti vrne.

Slika št.14 –pritožbena komisija

Vsak sodnik, ki ima veljavno licenco, se mora najmanj enkrat letno udeležiti strokovnega seminarja, ki ga prireja sodniška komisija KBZS. Seminarji se organizirajo najmanj dvakrat letno. Seminar mora vsebovati teoretični del ter praktični del. Na koncu seminarja se odgovarja na vprašanja ali pa se piše pisni test znanja (izpit). Testi in izpitne pole so del arhiva za vsakega sodnika in jih hrani sodniška komisija.

Sodniki prejmejo svoje licence - izkaznice glede na svoj stopnjo. Izkaznice se delijo na pripravniške, C, B, A licence ter mednarodne izkaznice, ki jih podeljujejo mednarodne organizacije. Sodniška licenca velja dve leti. Podaljšanje licence je možno z izpolnjevanjem obveznosti. Izkaznice se podeli na letni skupščini oz. na prvem državnem prvenstvu v tekočem letu vsem sodnikom, ki so napredovali.

Sodniška komisija zadolži dva člana komisije, ki pokličeta potrebno število sodnikov na posamezno tekmo. V skladu z dogovorom si razdelita, kdo bo klical posameznega sodnika. Za pozivanje se lahko uporabi tudi e-pošta. Nato se glede na možno prisotnost uskladi, kateri sodniki bodo sodili na tekmah. Pri tem je potrebno upoštevati, da morajo imeti vsi sodniki enake možnosti sodelovanja na tekmah. Tekme se lahko udeleži tudi sodnik, ki ni bil poklican, vendar ni upravičen do dnevnice. Šteje pa se

mu udeležba. Pripravniki naj bi se udeležili vseh tekmovanj, ki se prirejajo pod soorganizacijo KBZS.

Sodniška komisija določi mednarodne sodnike, ki ocenjujejo sodnike na tekmovanjih za državno prvenstvo. Udeležba na tekmovanjih in ocena sodnikov je izhodišče za napredovanje sodnikov. Licence se podeljujejo enkrat letno pred začetkom nove sezone.

5.4. TEKMOVALNI PRAVILNIK

(povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>)

Tekmovalni pravilnik ureja pripravo in izvedbo tekmovanj, ki so organizirana pod okriljem Kickboxing zveze Slovenije (v nadaljevanje KBZS). Na tekmovanjih, ki se organizirajo v skladu s tem pravilnikom, lahko sodelujejo le ekipe in tekmovalci, ki so registrirani v KBZS. Za tekmovanja, organizirana v skladu s tem pravilnikom, velja tudi Pravilnik WAKO organizacije.

Pravila tekmovanja se lahko spreminjajo, predvsem zaradi zaščite tekmovalcev pred možnimi poškodbami (pojav nove zaščitne opreme na trgu, npr. vizirji pri mlajših starostnih kategorijah, odstranitev čelad, katere omejujejo vidno polje...) in da imata tekmovalca enake pogoje za svoj nastop (namerno padanje po tleh, z namenom zavlačevanja in izstop iz borišča se kaznujejo). Pravila sprejema krovna svetovna organizacija WAKO, kar se nato odraža tudi na nacionalnem nivoju.

Razpis tekmovanj

Predsedstvo KBZS (v nadaljevanju predsedstvo) vsako sezono določi število tekmovanj za državno prvenstvo v posameznih disciplinah, datume teh tekmovanj in

kotizacijo. Pri datumih tekmovanj se upošteva koledar mednarodnih tekmovanj in koledar tekmovanj sorodnih organizacij borilnih veščin v Sloveniji. Pravico prijave na razpis za organizacijo tekmovanj imajo vse organizacije, ki so članice KBZS več kot eno leto, predsedstvo pa med prijavljenimi kandidati izbere najprimernejše organizatorje za posamezna tekmovanja. V primeru, da za organizacijo določenega tekmovanja ni zanimanja, ima predsedstvo pravico spremeniti število tekmovanj.

Organizator tekmovanja mora najmanj tri tedne pred tekmovanjem sporočiti tekmovalni komisiji KBZS točne podatke o kraju, datumu in urniku tekmovanja. V primeru neorganiziranja napovedanega tekmovanja ali spreminjanja datuma brez soglasja predsedstva, se organizatorja kaznuje z denarno kaznijo in s prepovedjo organiziranja tekmovanj za čas, ki ga določi disciplinska komisija.

Vabila in prijava na tekmovanje ter žreb

Tekmovalna komisija pošlje potem, ko je od organizatorja prejela podatke, vabila s prijavnicami za tekmovanje vsem ekipam, članicam KBZS, o tekmovanju pa je dolžna obvestiti tudi predsednika sodniške komisije, ki mora zagotoviti primerno število sodnikov. Ekipe pošljejo izpolnjene prijavnice za tekmovanje na naslov tekmovalne komisije, ki pa jih mora prejeti najmanj štiri dni pred tekmovanjem. V primeru, da ekipa zamudi rok prijave za tekmovanje, se ji, za vse prijavljene tekmovalce, zaračuna dvojna kotizacija. Tako pridobljena sredstva pripadajo organizatorju tekmovanja. Na podlagi prijavnice se ekipi za tekmovanje zaračuna kotizacija, ki jo mora vodja ekipe pred začetkom tekmovanja plačati organizatorju. Kotizacija se plača za vse prijavljene tekmovalce, razen, če vodja ekipe predloži ustrezno opravičljivo potrdilo o odsotnosti prijavljenega tekmovalca.

Ko je določen tekmovalni koledar, izžreba tekmovalna komisija številke za vsako ekipo, članico KBZS, za vsako tekmovanje posebej. Na osnovi tako izžrebanih zaporednih številčk posameznih ekip in na osnovi pravočasno prispelih prijavnice opravi tekmovalna komisija žreb za vsako posamezno razpisano tekmovanje na način,

ki ga določi tekmovalna komisija. Če imajo člani tekmovalne komisije, ki izdeluje žreb, na tekmovanje prijavljeno svojo ekipo, morajo tekmovalce, ki nastopajo v isti kategoriji, pisati po abecednem redu.

Tekmovalna komisija ne sme sporočati podatkov o prijavljenih tekmovalcih ene ekipe drugim ekipam. Isti tekmovalec ne sme na dveh zaporednih tekmovanjih brez borbe v drugo kolo.

Žreb se naredi po opisanem načinu za vsa tekmovanja, razen za:

a) PRVO TEKMOVANJE V NOVI TEKMOVALNI SEZONI:

Da se prepreči, da bi se v prvem kolu srečala prvo in drugo uvrščeni tekmovalec iz prejšnjega prvenstva, se postavi ekipa zmagovalca državnega prvenstva v določeni kategoriji na prvo mesto, ekipa drugo uvrščenega tekmovalca pa na drugo mesto. Prvo uvrščeni tekmovalec dobi pri žrebu številko ena, drugo uvrščeni pa številko dva. V primeru, da je v kategoriji prijavljeno več tekmovalcev iz istega kluba, je potrebno paziti, da so tekmovalci na tekmovalni listi razporejeni v skladu s pravili (pojasnilo: če postavimo tekmovalca na prvo in drugo mesto, se lahko vrstni red spremeni).

b) FINALNO TEKMOVANJE:

V tem primeru se po enakem načinu, kot je opisano pod točko a), loči trenutno prvo in drugo uvrščenega tekmovalca v kategoriji.

Če se na tekmovanje prijavi le en od prvih dveh v kategoriji, točki a) in b) ne veljata, tekmovalna lista pa se izdela po izžrebanih številkah.

Vsak klub mora na tekmovanje, na katerega se je prijavil, prijaviti vsaj enega sodnika, ki ima licenco sodniške organizacije KBZS, sicer se klubu za prijavljene tekmovalce obračuna dvojna kotizacija za tekmovanje, denar pa gre za izplačilo potnih stroškov sodnikom.

Priprava na tekmovanje

Organizator tekmovanja mora poskrbeti za primerno obveščanje javnosti o tekmovanju, predvsem s plakati, ki jih da organizatorju tekmovanja KBZS, po možnosti pa tudi preko sredstev javnega obveščanja (časopis, radio, televizija). Organizator tekmovanja mora zagotoviti primerno dvorano za tekmovanje, prisotnost zdravnika, ozvočenje, zdravniško tehniko, opremo za zapisnikarske mize, ring (za full contact), semafor, štoparice in potrebni pisarniški material. Organizator tekmovanja mora sodnikom in članom KBZS, ki so na tekmovanju službeno, poravnati potne stroške po dogovorjenih vsotah.

Pred začetkom tekmovanja mora organizator tekmovanja pripraviti dvorano v skladu z naslednjimi pravili:

- če ni ringa, mora borišče jasno označiti z dobro vidnim, mehkim in širokim lepilnim trakom
- prostor za gledalce mora biti ločen od borišča
- tekmovalci morajo imeti dovolj prostora za ogrevanje.
- organizator tekmovanja mora imeti na razpolago dovolj oseb, ki so seznanjene s pravili in potekom tekmovanja.
- organizator tekmovanja mora poskrbeti za osvežilno pijačo in sendviče za sodnike in člane KBZS, ki so na tekmovanju službeno.

Za prve štiri tekmovalce v vsaki kategoriji je organizator posameznega tekmovanja za državno prvenstvo dolžan priskrbeti diplome. KBZS podeli prvim trem tekmovalcem v skupnem seštevku državnega prvenstva v vsaki kategoriji priznanja. Na finalnem tekmovanju za državno prvenstvo lahko sodelujejo le tekmovalci, ki so se prej udeležili vsaj enega tekmovanja za državno prvenstvo.

Tekmovanje

Predstavniki tekmovalne komisije nadzira potek tekmovanja in ukrepa ob ugotovljenih nepravilnostih. Tekmovalna komisija ima pravico, da ne dovoli začetka tekmovanja, če niso izpolnjene vse zahteve. Prav tako ima zaradi ugotovljenih nepravilnosti pravico prekiniti tekmovanje. V primeru nešportnega obnašanja občinstva lahko od organizatorja zahteva, da odstrani iz dvorane tisti del občinstva, ki se obnaša nešportno ali izprazni celo dvorano. V okviru disciplinskega pravilnika se kaznuje tudi klub, katerega navijači so povzročili incident.

Tekmovanje poteka po naslednjem tekmovalnem sporedu:

- preverjanje podatkov in tehtanje
- predstavitev ekip
- otvoritev
- prikaz obvezne opreme in tekmovalnih pravil
- kvalifikacijske borbe
- predstavitev finalistov
- med finalnimi borbami potekajo sprotne razglasitve zmagovalcev in podeljevanje priznanj
- zaključek tekmovanja

Vsi tekmovalci morajo čakati na svojo borbo na za to določenih prostorih. Med borišči se lahko gibljejo le sodniki in organizatorji tekmovanja. Vsak tekmovalec ima na tekmovanju pravico do svojega trenerja, ki mora stati na zanj določenem prostoru in mora biti oblečen v športno opremo (kimono, trenirka ali obleka). Trener med borbo ne sme dajati nasvetov svojemu tekmovalcu. Tekmovalec je lahko v primeru nešportnega obnašanja svojega trenerja kaznovan v skladu s tekmovalnim pravilnikom.

Tekmovalci morajo, zaradi ugotovitve istovetnosti, pred začetkom borbe, še preden imajo na glavi zaščitno čelado, pokazati sodniku svojo tekmovalno knjižico. Tudi trener tekmovalca mora pred začetkom borbe predložiti svojo trenersko izkaznico z veljavno licenco za tekoče leto. Če trener nima pri sebi licence za tekoče leto, se mu ne dovoli sekundiranja tekmovalcu in se ga napoti med publiko.

Tehtanje tekmovalcev in preverjanje podatkov

Pred začetkom vsakega tekmovanja se opravi tehtanje, preverjanje podatkov ter prisotnost prijavljenih tekmovalcev in sodnikov. Vsi tekmovalci morajo imeti s seboj tekmovalne knjižice. Če je tekmovalec nima, se diskvalificira. Tehtanje opravi organizator tekmovanja ob prisotnosti člana tekmovalne komisije KBZS ali njegovega namestnika. Vodja ekipe mora pripeljati svojo ekipo na poziv organizatorja na tehtanje. Tekmovalca, ki zamudi na tehtanje, se diskvalificira.

Člani in članice se tehtajo pred vsakim tekmovanjem. Nastopati morajo v kategoriji, ki jim jo določa teža. Na svojo željo lahko tekmovalci v semi in light contactu tekmujejo eno kategorijo višje od tiste, ki jim jo določa njihova teža. Na tekmovanju lahko nastopajo le v eni kategoriji.

Mladinci, mladinke, dečki in deklice se tehtajo le na prvem tekmovanju v tekmovalni sezoni. Ti tekmovalci imajo na podlagi tehtanja pravico celo leto nastopati na tekmovanjih za državno prvenstvo v tako določeni kategoriji. Tekmovalci lahko na svojo željo tekmujejo eno kategorijo višje od tiste, ki jim jo določa njihova teža.

Kategorije

Semi contact:

- dečki: -135cm, -145cm, -155cm, -165cm, +165cm.
- deklice: -135cm, -145cm, -155cm, +155cm.
- mladinci: -48kg, -56kg, -63kg, -71kg, +71kg.
- mladinke: -50kg, -55kg, -60kg, +60kg.
- člani: -57kg, -63kg, -69kg, -74kg, -79kg, -84kg, -89kg, -94kg, +94kg.
- članice: -50kg, -55kg, -60kg, -65kg, +65kg.

Light contact:

- mladinci: -48kg, -56kg, -63kg, -71kg, +71kg.
- mladinke: -50kg, -55kg, -60kg, +60kg.
- člani: -57kg, -63kg, -69kg, -74kg, -79kg, -84kg, -89kg, -94kg, +94kg.
- članice: -50kg, -55kg, -60kg, -65kg, +65kg.

Full contact, low kick, thai kikkoks:

-člani: -51 kg, -54 kg, -57 kg, -60 kg, -63,5 kg, -67 kg, -71 kg, -75 kg, -81 kg, -86 kg, -91 kg, +91 kg

-članice: -46kg, -48 kg, -52 kg, -56 kg, -60 kg, -65 kg, -70kg, +70 kg.

Glasbene forme :

Glasbene forme brez orožja

- Trdi stil (hard style),
- Mehki stil (soft style),

Glasbene forme z orožjem

- Forme z orožjem v trdem stilu
- Forme z orožjem v mehkem stilu

Aero kikkoks:

Kategorije se delijo po spolu in starosti: dečki, deklice, mladinci, mladinke, člani, članice.

Starostna meja

Kot člani in članice tekmujejo tisti tekmovalci, ki so stari več kot osemnajst let, kot mladinci in mladinke tisti, ki so stari od petnajst do osemnajst let, ter kot dečki in deklice tisti, ki so stari od deset do petnajst let. Tekmovalna komisija na začetku vsake tekmovalne sezone določi letnice rojstva, ki določajo, v katerih starostnih kategorijah bodo nastopali tekmovalci.

V semi contactu lahko tekmovalci, ki jim manjka eno leto do prestopa v višjo starostno kategorijo, na svojo željo tekmujejo v višji starostni kategoriji. V light contactu lahko med člani nastopajo tudi tekmovalci, ki še niso stari osemnajst let, vendar le s pismenim potrdilom staršev.

Zdravniško potrdilo

Vsi tekmovalci v semi in light contactu morajo imeti veljavno zdravniško spričevalo, ki ne sme biti starejše od enega leta, tekmovalci v full contactu pa spričevalo, ki ne sme biti starejše od šestih mesecev. Zdravniških spričeval tekmovalna komisija ne preverja. Vsi tekmovalci morajo biti nezgodno zavarovani. Vsi tekmovalci nastopajo na tekmovanjih na lastno odgovornost in niso upravičeni do nobene odškodnine, če se na tekmovanju poškodujejo med borbo.

Tekmovalne listine in točkovanje

Organizator tekmovanja je dolžan najmanj eno uro pred začetkom tekmovanja na vidno mesto v dvorani pripeti tekmovalne liste, ki jih prejme od člana tekmovalne

komisije. Ekipe lahko do začetka tekmovanja preverijo tekmovalne liste. Tekmovalna komisija sprejema pritožbe glede napak do začetka tekmovanja. Po začetku borb pritožba na tekmovalno listo ni več mogoča.

Popravljanje tekmovalnih list je mogoče le v primeru, če je napako naredila tekmovalna komisija. Če se ugotovi, da je tekmovalec zaradi napake tekmovalne komisije razvrščen v napačno kategorijo, se ga v kategoriji zbriše in prestavi v ustrezno kategorijo na prvo prazno mesto. Če bi se v takem primeru moral boriti s tekmovalcem iz svoje ekipe, je potrebno tekmovalno listo ustrezno popraviti, če pa to ni mogoče, je potrebno za to kategorijo narediti nov žreb. Tekmovalec, ki je v takem primeru v kategoriji ostal brez nasprotnika, gre brez borbe v naslednje kolo. Za to ne dobi točk. Če se ugotovi, da je tekmovalec prijavljen v napačno kategorijo, ga je ob plačilu dvojne kotizacije, mogoče prestaviti v ustrezno kategorijo. Tako pridobljena sredstva pripadajo organizatorju tekmovanja.

Tekmovalec se diskvalificira v naslednjih primerih:

- če zamudi na tekmovanje
- če nima tekmovalne knjižice
- če je pretežak za prijavljeno kategorijo
- če je prestar ali premlad za prijavljeno kategorijo.

Borba diskvalificiranega tekmovalca se registrira z zmago 2:0 za nasprotnika. Vodja ekipe diskvalificiranega tekmovalca mora plačati startnino tudi za diskvalificiranega tekmovalca, drugače se ne dovoli tekmovati celi ekipi.

Če tekmovalec ne pride na borišče v roku ene minute od zadnjega poziva, dobi njegov nasprotnik borbo brez boja z rezultatom 2:0. Če tekmovalec preda borbo, dobi njegov nasprotnik borbo z rezultatom 2:0. Če je na tekmovanje prijavljen le en tekmovalec v kategoriji, se upošteva, kot da je zmagal eno borbo z rezultatom 2:0.

Če je tekmovalec na tekmovanju diskvalificiran zaradi nešportnega obnašanja ali grobe in umazane borbe, se mu na tekmovanju ne prizna točk. Vsak primer mora takoj po tekmovanju obravnavati disciplinska komisija, ki lahko odloči tudi drugače (lahko mu prizna dosežene točke ali pa mu določi še dodatno kazen). Tekmovalec je lahko diskvalificiran tudi zaradi nešportnega vedenja svojega coacha. V tem primeru se mu dosežene točke lahko priznajo, svoje mnenje o tem pa mora podati še disciplinska komisija.

Rezultati tekmovanja in zapisnik

Po tekmovanju je organizator tekmovanja dolžan zbrati vse dokumente in jih izročiti tekmovalni komisiji, ki mora v enem tednu narediti zapisnik tekmovanja, urediti rezultate in lestvico. Zapisnik, rezultate in lestvico mora tekmovalna komisija poslati vsem klubom, članom KBZS, ter organom KBZS, ki te podatke potrebujejo. Ekipe lahko, če ugotovijo napako, v desetih dneh po prejemu rezultatov zahtevajo popravek.

Tekmovalni sistem

Predsedstvo KBZS določi sistem tekmovanja za državno prvenstvo:

- Določi samo en turnir za državno prvenstvo.
- Določi večje število tekmovanj, seštevke točk iz tekmovanj pa določi državnega prvaka.
- Določi kvalifikacijske turnirje, na katerih se seštevajo točke iz teh turnirjev po tekmovalnem pravilniku in finalni turnir, na katerem imajo pravico nastopa štirje prvouvrščeni tekmovalci iz kvalifikacijskih turnirjev, ki za naslov državnega prvaka na finalnem tekmovanju tekmujejo po naslednjem ključu:
  - a. prvouvrščeni tekmovalec na lestvici se bori s četrtem tekmovalcem na lestvici

- b. drugouvrščeni tekmovalec se bori s tretjim tekmovalcem na lestvici
  - c. zmagovalca se borita za naslov državnega prvaka
  - d. tekmovalca, ki sta bila v borbi za vstop v finale poražena, osvojita tretje mesto
  - e. udeležba na finalnem tekmovanju je za prve štiri tekmovalce obvezna. V primeru, da se kdo od tekmovalcev finala ne udeleži, je ne glede na prejšnje rezultate na lestvici uvrščen za vsemi finalisti. Prav tako mu ne pripada nagrada za končno uvrstitev.
  - f. na finalu lahko sodelujejo le tekmovalci, ki so zmagali vsaj eno borbo v kvalifikacijskih turnirjih
  - g. v primeru, da je na kvalifikacijah v kategoriji sodeloval le en tekmovalec, ne more postati državni prvak. Podeli se mu priznanje.
- Predsedstvo KBZS ima pravico, da v primeru nepredvidenih razmer, pred začetkom tekmovalne sezone določi drugačen tekmovalni sistem.

5.5. FINANACIRANJE KBZS

Zveza vodi poslovne knjige na način, ki omogoča izkazovanje podatkov, potrebnih za sestavo letne bilance stanja in izkaz uspeha Zveze. Letno poročilo, ki obsega bilanco stanja in bilanco uspeha, sestavi najkasneje do konca februarja naslednjega leta. Poslovne knjige in knjigovodstvo vodi blagajnik Zveze ob strokovni pomoči knjigovodskega servisa ali druge osebe, ki ima dovoljenje za opravljanje te dejavnosti. Predsedstvo Zveze mora do konca koledarskega leta popisati vsa sredstva in dolgove, sestaviti bilanco stanja in uspeha ter pripraviti predlog zaključnega računa, skupščina Zveze pa mora zaključni račun potrditi do februarja naslednjega leta. Za finančno poslovanje prek žiro računa je pooblaščen predsednik Zveze, ki deponira svoj podpis pri Agenciji za plačilni promet RS oziroma oseba, ki jo pooblasti predsednik Zveze (povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>).

Za svoje delovanje Kickboxing zveza Slovenije pridobiva sredstva od:

- članarin in vpisnin klubov,
- Ministrstva za šolstvo in šport,
- Fundacije za šport,
- donatorjev in sponzorjev
- sredstev iz športnega marketinga

Upravljanje in delitev sredstev sta v pristojnosti predsedstva Zveze, ki se ravna po sklepih in navodilih skupščine Zveze. Delitveni kriterij za delitev proračunskih sredstev je v skladu z načeli OKS – ZŠZ.

Predsedstvo Zveze lahko s sklepom odobri:

(povzeto po <http://www.kickboxing-zveza.si>)

- posameznemu klubu, na podlagi predloga financiranja, sredstva za organizacijo državnih prvenstev, katerih pokrovitelj je Zveza in druge dejavnosti ali prireditve na podlagi letnega programa Zveze,
- v skladu z veljavnimi predpisi, izplačila honorarjev za opravljeno strokovno delo za potrebe Zveze,
- izplačilo denarne nagrade na podlagi Pravilnika o nagradah in priznanjih Kickboxing zveze Slovenije.
- delno ali v celoti financira delovanje (oprema, priprave, tekmovanja,...) reprezentance skladno s sprejetim finančnim načrtom KBZS.

Finančno-materialno poslovanje Zveze nadzira nadzorni odbor, ki ugotavlja ali se sredstva uporabljajo zakonito, gospodarno in v skladu z namenom Zveze.

5.6. ORGANIZIRANOST DRUŠTEV

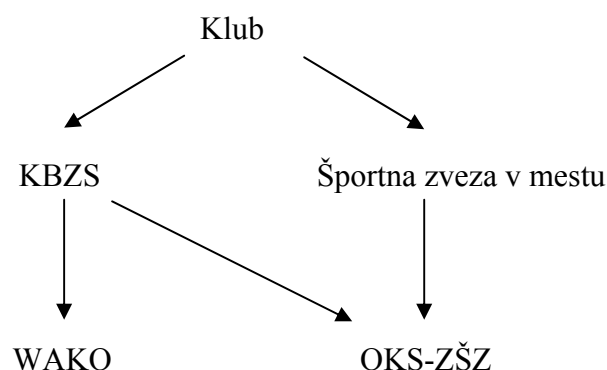
Organiziranost kot najširši in splošni pojem za povezanost ljudi označuje vse organizacijske oblike in njihove zveze v športu, predvsem na področju civilne sfere kot pravico združevanja. Temeljni namen združevanja ljudi v športu je zadovoljevanje vrednot, interesov, potreb ljudi na področju športne dejavnosti (povzeto po Šugman, 1998).

Društva niso državne institucije, ampak prostovoljne organizacije krajanov, katerih programe le delno sofinancira država. Prav tako društva niso samo izvajalci dejavnosti, temveč so vertikalno in horizontalno povezani, od baze do mednarodne ravni. Njihova dejavnost pa ni predpisana z zakoni (povzeto po Šugman, 1998).

Kako je zasnovano in kakšne naloge ima povprečno društvo, ki se ukvarja s kimboksom, v Sloveniji?

Posamezniki, trenerji in organizatorji ter ljubitelji kimboksa se prostovoljno odločijo, da ustanovijo športno društvo oz. klub, v katerem bodo izvajali kimboks. Temeljni namen delovanja kluba je ljubiteljska dejavnost (izvajanje borilnega športa) in ne ustvarjanje dobička (v primerjavi z gospodarskimi družbami). Po strokovni osnovi (panogi: kimboks) je društvo vključeno v Kickboxing zvezo Slovenije ter svetovno kimboks organizacijo WAKO. Poleg tega je društvo tudi član športne zveze v mestu in preko nje Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez.

Slika št. 15 – povezanost kluba z ostalimi organizacijami

Društvo oz. klub, ki se ukvarjajo s kimboksom, ima predvsem naslednje naloge:

- pri svojih članih posreduje in razvija značajske vrline, kot so ustvarjalnost, občutek za delo v skupnosti, disciplino, samokritičnost, točnost, tovarištvo in skromnost;
- skrbi za množičnost in popularizacijo kimboksa med občani, predvsem med mladimi, ter jih po njihovi prostovoljni odločitvi vključi med članstvo društva;
- skrbi za kakovosten razvoj vrhunskih tekmovalcev v kimboksu in zagotovi strokovno usposobljen trenerski tim;
- vzgaja svoje člane v duhu "fair play", predanosti in ljubezni do domovine Slovenije.

Temeljne naloge društvo oz. klub uresničuje:

- s prirejanjem tekmovanj in drugih manifestacij ter s sodelovanjem svojih članov na tekmovanjih in drugih prireditvah, ki jih prirejajo društva in organizacije;
- z dajanjem pobud in nudenjem pomoči pri ustvarjanju in razvoju novih društev in organizacij na območju občine;

- s širjenjem in popularizacijo kimboksa, ki jo izvaja prek sredstev obveščanja, z vključevanjem in razvijanjem društvenih in neformalnih rekreativnih skupin, ŠŠD in krajevnih skupnostih v občini;
- s povezovanjem in vzdrževanjem stikov z drugimi društvi, ki se ukvarjajo s kimboksom, doma in v tujini;
- s članstvom v višjih kimboks organizacijah (KBZS) in splošnih društvenih organizacijah mestnih občin (športna zveza v mestni občini);
- z zagotavljanjem članom društva, da sodelujejo pri vodenju društva.

Notranja organizacijska struktura športnih društev ni natančno predpisana, odvisna je od velikosti, programov, ravni tekmovanja, finančnih sredstev, razpoložljivega strokovnega in organizacijskega kadra ter drugih pogojev.

Večinoma skoraj pri vseh kimboks društvih obstajajo naslednji sklopi organov upravljanja oz. vodenja:

- a) skupščina
- b) izvršilni odbor (izvršilni odbor, upravni odbor, predsedstvo),
- c) nadzorni odbor in
- d) disciplinski odbor.

Za delovanje društev je pomembno, da vse kulturne in sociostrukturalne enote delujejo usklajeno. Pri tem ne gre zgolj za seštevek učinkov posameznih enot, ampak za njihov sinergični učinek, ki je vedno večji kot preprosta vsota posameznih učinkov. V klubih oziroma društvih se rojeva, kreira, ustvarja, in razvija tekmovalni in vrhunski šport. Skozi delovanje društev se zrcalijo kulturološke, vrednostne, moralno-etične, humanistične, socialne, ekonomske, marketinške, psihične, tekmovalno-taktično-tehnično-motorične, politične in druge razsežnosti. Društva so primarni izvajalci in nosilci športa ter tudi temeljne enote vsakršnega povezovanja na višje ravni, na raven zveze društev. Skrb za razvoj društev je zato pomembna ravno toliko kot skrb za

razvoj tekmovalnega in vrhunskega športa. Pomembno je, da se pri kreiranju razvoja društev doseže tisto kritično maso kulturoloških in sociostrukturnih sestavin, ki lahko generirajo vrhunsko športno ustvarjalnost v celovitem pomenu organizacijske kulture športa. Vsako športno organizacijo moramo razumeti kot subjekt, strukturo in proces. Pod pojmom "subjekt" bi lahko razumeli športno organizacijo kot racionalno in zavestno stvaritev z jasno določeno strukturo, namenom svojega delovanja in načrtanimi potmi za doseg tega namena. Športna organizacija temelji na načelu delitve dejavnosti in delovanja njenih članov in racionalnega modela združevanja delovnih aktivnosti s čim boljšim izkoriščanjem materialnih, ekonomskih in človeških virov, da bi čim bolj učinkovito dosegli formalno zastavljen cilj. Pod pojmom "organizacijska struktura" razumemo niz elementov, ki so na določen način sestavljeni in medsebojno povezani v določene odnose (Povzeto po Šugman, Jošt, Leskovšek, 1999).

V Sloveniji se v kimboksu kot model društva pojavlja predvsem model mešanega tipa dejavnosti, kar pomeni, da se del članstva ukvarja s športnorekreativno dejavnostjo, del pa s tekmovalno usmerjenim športom, zaradi doseganja vrhunske športne ustvarjalnosti (z lastno selekcijo).

5.7. FINANCIRANJE DRUŠTEV

Za svoje delovanje društva pridobivajo sredstva:

- članarin,
- dotacij (občina, podjetja),
- štartnin (ob organizaciji tekmovanj),
- spremljajočih dejavnosti (aerobika, tai- bo, samoobramba, aero kimboks ...),
- obresti.

Sredstva se porabljajo za:

- nakup opreme (medicinke, kolebnice, blagajna, kimone, blazine, mešalna miza, računalniška oprema ...),
- organizacijo tekmovanja (nagrade, najem dvoran, zdravniško osebje, hrana, pijača, stroški sodniki, pogostitev...),
- prevoze in stroške tekmovanj (gorivo, cestnina, stroški prenočišča in startnine...),
- pisarniški material,
- reklame (oglas v medijih in plakati),
- zavarovanja (nadstandardna),
- ostalo.

Tabela 4,5 – primer: prihodkov in odhodki kluba Pon Do Kwan Zagorje

VIR PRIHODKOV	VREDNOST V ODSOTKIH
članarina	40,15
dotacije (občina)	21,21
spremljajoče dejavnosti (samoobramba, tae bo, aero kikkoks, aerobika...)	14,20
startnine (slovenia open)	13,83
dotacije (podjetja)	5,68
sponzorstvo (podjetja)	4,74
obresti	0,19

ODHODKI	VREDNOSTI V ODSOTKIH
nakup opreme	33,80
prevozi in stroški tekmovanj	28,92
organizacija tekmovanj	26,30
pisarniški material	4,05
reklama	3,21
zavarovanja	0,84
ostalo	2,88

Kot smo omenili že v uvodu, bo posameznik, ki se ukvarja s tem športom, lahko v celoti izkoristil svoje zmožnosti samo, če bo imel v klubu ustrezne materialne pogoje. Za primer prihodkov in odhodkov, je bil izbran eden največjih in najbolj organiziranih klubov v Sloveniji, Pon Do Kwan Zagorje. Tabela št. 4 prikazuje vire prihodkov kluba, ki so zaradi lažje prepoznavnosti razdeljeni v sedem skupin, prikazuje pa tudi, kolikšen je delež teh virov, glede na vse prihodke kluba. Velik delež sredstev, ki se stekajo v klub, predstavljajo članarine, teh je v povprečju kar za 40,15 odstotkov vseh prihodkov. Tudi občine v katerih klubi delujejo, namenijo del sredstev iz proračuna športnim aktivnostim, zato je zelo pomembno za klub da sledi razpisom in se na njih prijavlja. Kot vidimo v tabeli je v našem primeru te vrste prihodka kar za 21,21 odstotkov. Precejšen delež sredstev pa se v klub lahko steka tudi z izvajanjem spremljajočih dejavnosti, česar se nekateri klubi niti ne poslužujejo, saj se ne zavedajo, da je ta delež lahko velik tudi do 14,20 odstotkov v zgornjem primeru, ali celo več. Na koncu pa velja tudi omeniti, da svoje k celoti prispevajo tudi viri prihodkov iz prirejanja tekmovanj, dotacij in sponzorstev podjetij, ki pa vsekakor niso zanemarljiv, ampak še kako pomemben del.

Kot prikazuje tabela št. 5 razpoložljiva sredstva klubi namenjajo predvsem za nakup opreme (33,80 odstotkov) in financiranje stroškov nastalih zaradi udeležbe na tekmovanjih (28,29 odstotkov). Tudi prirejanje raznih tekmovanj za klub predstavlja velik delež vlaganja sredstev in s tem odhodek, v primeru Pon Do Kan Zagorje ta znaša kar 26,30 odstotkov. Pri odhodkih velja omeniti še, sredstva ki jih klub nameni za reklamo (3,21 odstotkov) in zavarovanje (0,84 odstotkov). Čeprav ta sredstva ne predstavljajo velikega deleža glede na celoto, pa se je potrebno zavedati učinka, ki ga dosežejo, če v njih pravilno vlagamo.

5.8. ODNOSI Z MEDIJI

Vse več organizacij se danes zaveda, da so odnosi z mediji izrednega pomena ne samo za uspeh organizacije, temveč tudi za sam obstoj. Mediji iz dneva v dan krepijo vlogo oblikovalcev javnega mnenja in krilatica, ki priča o njihovi moči »danes v časopisih, jutri v parlamentu« ni privlečena za lase. Vsakodnevni pojav novih medijev je jasen signal organizacijam, da so mediji pravico ljudi, biti obveščeni, vzeli zares in da jo novinarji obravnavajo tudi lokalno, torej na tistem nivoju, ki organizacijam neposredno daje dovoljenje za delovanje in kjer organizacija plačuje davke in prispevke.

Kot vsaka druga organizacija si tudi KBZS prizadeva za dobro medijsko prepoznavnost. Saj dan danes velja mnenje, česar nismo prebrali v časopisih ali na svetovnem spletu, slišali na radijskih postajah in videli na televizijskih ekranih - se ni zgodilo!

Odnosi z mediji predstavljajo obliko informiranja, spodbujanja in ustvarjanja javnega mnenja. Ubesedenje vizij, strategij in lastnosti organizacij, ljudi in njihovih dejavnosti na način, ki je splošno razumljiv, všečen in objavljen, je nujnost, ki se je mora zavedati vsaka organizacija in jo tudi ustrezno sporočati javnosti. Sleherni organizacija si mora za dobro mnenje in ugled v javnostih prizadevati za simetričen in dvosmeren odnos z vsemi javnostmi, predvsem pa z mediji.

KBZS skrbi za medijsko prepoznavnost predvsem na načine, ki se jih poslužujejo tudi številne druge organizacije:

- S svojo spletno stranjo se predstavlja na internetu.
- Tekmovalne rezultate objavlja v časnikih, na internetu, po radiu in televiziji.
- V revijah objavlja članke z vsebinami, ki so zanimivi za širšo populacijo.
- Izdaja biltene, v katerih predstavlja svoje delovanje in uspehe.
- Ažurno problematiko obravnava tudi na internetu s pomočjo blogov in forumov.

6. KBZS v OKS - ZŠZ

Olimpijski komite Slovenije (OKS) je bil ustanovljen 15. oktobra 1991 s podpisom Olimpijske listine. Ustanovna skupščina je bila dobra dva meseca kasneje, 17. decembra 1991, na kateri je bil za predsednika izvoljen mag. Janez Kocijančič, za podpredsednika pa nosilec treh olimpijskih odličij, Miroslav Cerar (<http://www.olympic.si>).

Mednarodni olimpijski komite (MOK) je OKS začasno priznal 17. januarja 1992, s čimer so slovenski športniki dobili možnost in pravico, da na olimpijskih igrah nastopijo kot samostojna reprezentanca. Olimpijski komite Slovenije je bil v MOK polnopravno vključen 5. februarja 1992 (<http://www.olympic.si>).

Današnja združena organizacija z nazivom Olimpijski komite Slovenije - Združenje športnih zvez (OKS-ZŠZ) je bila ustanovljena s sklepom o združitvi, ki so ga članice Olimpijskega komiteja Slovenije in takratne Športne zveze Slovenije sprejele na ločenih sejah svojih skupščin 22. decembra 1994. Še istega dne, 22. 12. 1994, je bila tudi 1. seja skupščine nove, združene organizacije (<http://www.olympic.si>).

OKS-ZŠZ je osrednja športna organizacija v Sloveniji in krovna organizacija velikega dela društvene organiziranosti športa. Prav društvena organiziranost športa, v katero je vključeno 84.807 registriranih športnikov in 333.935 slovenskih državljanov (vir: SPIC Informator, 2005), je najpomembnejši nosilec športne dejavnosti v Sloveniji. OKS-ZŠZ v svoji strukturi združuje 84 športnih zvez občin, 63 nacionalnih panožnih športnih zvez ter preko njih večino športnih društev. V Sloveniji je registriranih 7.332 športnih društev, ki predstavljajo preko 35% vseh registriranih društev v Sloveniji (vir: AJPES, 2006). (<http://www.olympic.si>).

OKS sestavlja več članic:

- Nacionalne športne zveze olimpijskih športov,
- Nacionalne športne zveze športov, ki jih MOK priznava,
- Nacionalne športne zveze neolimpijskih športov,
- Drugi člani skupščine OKS, z glasovno pravico,
- Občinske in medobčinske športne zveze,
- Nacionalne športne zveze brez glasovne pravice

Kickboxing zveza Slovenije se je po ustanovitvi včlanila v Športno zvezo Slovenije in bila tako sprejeta v Olimpijski komite Slovenije. Po zgoraj navedeni razdelitvi članic OKS, je uvrščena v tretjo skupino, in sicer v kategorijo nacionalnih športnih zvez neolimpijskih športov. V tej skupini so športne zveze, ki jih priznava Generalno združenje internacionalnih športnih federacij (GAIFS).

Za vsak šport kot tudi športno zvezo je pomembno, da deluje pod okriljem OKS, saj glede na to, da je KBZS uvrščena v tretjo skupino, to pomeni da:

- gre za priznavanje športa (priznano športno zvezo),
- ima glasovno pravico v OKS,
- možnost kategoriziranih športnikov po normativih OKS,
- možnost kandidature za proračunska sredstva: razpise MŠŠ, glede sofinanciranja športnih programov in fundacije za šport.

KBZS ima svojega generalnega sekretarja, ki v Zvezi skrbi za zakonito in pravilno poslovanje Zveze, pripravo gradiv za seje, ter realizacijo sklepov. Sodeluje na vseh sejah skupščine in predsedstva, ter opravlja tudi druge naloge, ki mu jih naložita skupščina in predsedstvo Zveze. Za svoje delo je odgovoren skupščini in predsedstvu. Generalnega sekretarja izvoli skupščina. Prav tako je generalni sekretar tisti, ki v OKS zastopa interese KBZS in je član skupščine OKS.

Ostale zveze borilnih športov v Sloveniji, ki so pod okriljem OKS, se glede na osnovno razdelitev uvrščajo:

- Taekwondo v prvo skupino (nacionalne športne zveze olimpijskih športov), a le WTF verzija, saj ITF ni priznana kot olimpijska disciplina.
- Judo je v skupini nacionalne športne zveze olimpijskih športov,
- Boks je v skupini nacionalne športne zveze olimpijskih športov,
- Rokoborba je v skupini nacionalne športne zveze olimpijskih športov,
- Karate je v skupini nacionalne športne zveze, ki jih priznava MOK,
- Ju-jitsu je v skupini nacionalne športne zveze neolimpijskih športov,
- Savate je v skupini nacionalne športne zveze brez glasovalne pravice.

Dejstvo seveda ostaja, da je osnovna delitev OKS v skupine samo posledica mednarodnega priznavanja športov. Pri vsem tem je potrebno poudariti, da osnovna delitev na skupine v OKS, ter posledično razvrščanje posameznih športnih zvez po teh skupinah, še ne pomeni, da si tako sledi tudi kvaliteta organiziranosti posameznih športnih zvez v Sloveniji. Na nacionalnem nivoju obstaja kar nekaj športov in športnih zvez, ki ne spadajo v družino olimpijskih športov, a so bolj konkurenčni in bolje organizirani, od nekaterih olimpijskih športov pri nas. Tudi KBZS je bolje organizirana od marsikatere druge sorodne športne zveze, ki pa je, v nasprotju s kimboksom, olimpijski šport in se tako uvršča v višji rang. Vse to pa na nacionalnem kot mednarodnem nivoju prinaša večje priznavanje športa in doseženih športnih rezultatov.

7. PRIHODNOST KBZS

Če je smo še pred leti lahko rekli, da je športno udejstvovanje predvsem vrednota za posameznika, za boljše počutje, bogatejšo izrabo prostega časa, razvedrilo, osebni užitek, izboljšanje zdravja ipd., potem lahko danes trdimo, da je šport pridobil še mnoge druge vidike. To ne velja le za športno udejstvovanje tistih, ki stremijo za vrhunskimi dosežki, velja tudi za tiste, ki udejanjajo "šport za vse". Jasno je, da prvi denarno danes ne morejo preživeti brez pokroviteljev, ki izdatno podpirajo šport, predvsem možnosti za vrhunsko športno ustvarjalnost in športnike same (poleg dobrih možnosti za udejstvovanje skrbijo tudi za njihov gmotni položaj). Šport za vse se je prav tako pojavil "na trgu", saj ga ne podpirajo več gospodarske družbe, niti sindikati, niti država. Kdor se želi športno udejestvovati za razvedrilo, mora to tudi plačati. Zastonj ni skoraj nič več (povzeto po Šugman, Bednarik, Kolarič B, 2002).

Novi programi, novi tekmovalni sistemi, ki niso več samo strokovno, ampak predvsem ekonomsko vprašanje, novi subjekti, novi odnosi v financiranju, drugačen odnos države do športa in drugačen pristop do športa tudi z vidika športne industrije zahtevajo drugačno vodenje, upravljanje in koordinacijo. Skratka, zahtevajo novi menedžment, kjer imata še kako pomembno vlogo menedžer in trženje (Šugman, Bednarik, Kolarič B, 2002).

KBZS se v zadnjih letih normalno razvija, ostaja pa dejstvo, da je trenutno predsedstvo odraz časa in v celotni Zvezi svoje delo temeljito opravi le nekaj posameznikov, pri tem pa so nekateri dosegli določen "limit" in nimajo niti motivacije niti ustreznega znanja, kako bi še v bodoče lahko pripomogli k razvoju Zveze. Nekateri v Zvezi, so v veliki meri začeli zasledovati osebne interese, drugi se celo umikajo in nastaja praznina, ki se le s težka zapolni. Ostajajo le še posamezniki, ki s svojim trudom in požrtvovalnim delom skrbijo za nemoteno delovanje Zveze.

Dejstvo je, da je trenutna sestava predsedstva KBZS odraz časa, šport pa mora za svoj obstoj in napredek slediti trendom in normativom, ki se nenehno spreminjajo in nadgrajujejo. Te trende in normative narekuje čas v katerem živimo in če jim ne sledimo, obstaja verjetnost "da nas čas povozi". Čeprav je Zveza v zadnjih petih letih normalno delovala, bi ob ustrezni novi moči in motivaciji lahko še naprej rasla in se razvijala. Interes je zmeraj večji in med mladimi je veliko perspektive, tudi kvaliteta tekmovalcev je dobra, a je za to potrebna strokovnost na posameznih položajih v Zvezi, pritegniti je potrebno tudi druge strokovnjake, ki bodo pospešeno delovali na področjih kot so mediji, marketing ipd., saj se le tako v prihodnje zagotovi kvalitetna prihodnost KBZS. Veliko ljudi je menja, da je Zveza potrebna celovite prenovе. V svoje vrste je potrebno vključiti mlade in motivirane ljudi, ki bi znali upravljati z organizacijo na način, kot se dandanes vodijo uspešne organizacije, slediti je potrebno trendom, ki bodo vladali v prihodnje. To bi naj bili neke vrste »menedžerji«, ki bi delovali kot močna gonilna sila, ki bi znali tržiti in vlagati v ta šport, s tem pa zagotoviti ustrezne pogoje, za izvajanje tega športa, tako za rekreativce kot tekmovalce. Vsekakor je za uresničenje teh načrtov in podobnih načrtov, tudi v bodoče, potrebno kvalitetno in strokovno delo po klubih.

Dela v sami Kickboxing zvezi Slovenije je zelo veliko, naša naloga pa ostane, da iz vseh mogočih sistemov izberemo tistega, ki bo pripomogel k razvoju in napredku klubov, zveze in športne panoge.

8. ZAKLJUČEK

Kickboxing zveza Slovenije je od svojega nastanka pa vse do danes prešla veliko vzponov in padcev. V današnjem času, v katerem so borilni športi in borilne veščine po vsem svetu tako razširjeni in številčni, kakor tudi pri nas, je ena bolj organiziranih Zvez, ko govorimo o borilnih športih. Če je bil ob svojem nastanku ta borilni šport bil ena disciplina, s katero se je ukvarjala le peščica ljudi po vsem svetu, je po prvih javnih predstavitvah in demonstracijah tega borilnega športa, takoj navdušil množice in doživel neverjeten razcvet. Kmalu se je pojavila še druga disciplina in število ljudi, ki so se zanimali in ukvarjali s tem novim športom je po vsem svetu strmo naraščalo. Danes obstaja v okviru Kickboxing zveze Slovenije sedem športnih disciplin kimboksa, poleg tega pa je potrebno upoštevati tudi dejstvo, da ima vsak posameznik možnost, glede na osebne zmožnosti in želje, tako rekreativnega kot tudi tekmovalnega udejstvovanja v vseh sedmih disciplinah. Prav zato, ker gre za tako zelo razvejan sistem je potrebna dobra organiziranost Zveze, saj je le tako možno kvalitetno delovanje. Prihodnost kimboksa je zagotovljena saj ima dobro osnovo, interes je zmeraj večji in med mladimi je veliko perspektive, tudi kvaliteta tekmovalcev je dobra. Da pa bi se ta trend nadaljeval tudi v prihodnost, je na posameznih položajih v Zvezi potrebna strokovnost. V Zvezo bo, po mojem mnenju, potrebno pritegniti tudi druge strokovnjake, ki bodo pospešeno delovali na področjih kot so mediji, marketing ipd.. Velika večina se zaveda, da bo v svoje vrste potrebno vključiti mlade in motivirane ljudi, ki bodo znali upravljati z organizacijo na način, kot se dandanes vodijo uspešne organizacije, ki sledijo trendom, ki bodo vladali v prihodnje.

9. VIRI IN LITERATURA

1. Bašelj, S. Suknaič, P. Vodopivec I. (2005). Tekmovalni pravilnik KBZS. Pridobljeno 5.11.2006, iz <http://www.kickboxing-zveza.si>
2. Deša, R. (2005). Povijest kickboxinga. Pridobljeno 2.11.2006, iz <http://kickboxing333.blog.hr/arhiva-2006-01.html#1620582131>
3. Grading programme for kickboxing. (Julij, 2003). WAKO. Pridobljeno 11.12.2006, iz <http://www.wakoweb.com/downloads/rules/grading.pdf>
4. Miklavčič, A. (2002). Pravilnik o polaganju izpitov za pasove v KBZS. Pridobljeno 5.1.2007, iz <http://www.kickboxing-zveza.si>
5. Sitar V. (2001). Kikboks: nastanek in razvoj v svetu in pri nas. Ptuj: samozal.
6. Sitar V. (2003). Kriterij za podelitev licenc. Neobjavljeno delo.
7. Sitar V. (2003). Programi usposabljanja. Neobjavljeno delo.
8. Suknaič, P. (1999). Pravilnik o finančno-materialnem poslovanju KBZS. Pridobljeno 14.11.2006, iz <http://www.kickboxing-zveza.si>
9. Suknaič, P. Vodopivec, I. (2005). Sodniški pravilnik. Pridobljeno 10.11.2006, iz <http://www.kickboxing-zveza.si>
10. Suknaič, P. Poslovnik. Pridobljeno 20.11.2006, iz <http://www.kickboxing-zveza.si>
11. Suknaič, P. Razvoj kickboxinga v Sloveniji. Pridobljeno 12.12.2006, iz <http://www.kickboxing-zveza.si>
12. Šugman, R. (1998). Organiziranost športa doma in po svetu. Ljubljana: fakulteta za šport.
13. Šugman, R., Jošt, B., Leskovšek, B. (1999). Vzorčna analiza števila in strukture članstva osnovnih športnih organizacij po posameznih športnih panogah v Sloveniji. Ljubljana: Fakulteta za šport, inštitut za kineziologijo.
14. Šugman, R., Bednarik, J. in Kolarič, B. (2002). Športni menedžment. Ljubljana: Fakulteta za šport.
15. Vodopivec, I. Suknaič, P. Filiput, D. Korošec, B. WAKO športna pravila in predpisi. Pridobljeno 18.11.2006, iz <http://www.kickboxing-zveza.si>

16. WAKO RULES. (2005). WAKO. Pridobljeno 4.3.2007, iz <http://www.wakoweb.com/wako/rules.asp>
17. Zgodovina OKS. (2006). Ljubljana: Olimpijski komite Slovenije. Pridobljeno 12.4.2007, iz <http://www.olympic.si>

10. PRILOGA

SLOVAR BESED

V predstavljenem diplomskem delu se pojavlja kar nekaj tujih izrazov in besed. Zaradi lažjega razumevanja so le tem pripisane njihove slovenske različice. Poudariti je potrebno, da so nekateri izrazi poslovenjeni, a se vseeno v veliki meri uporabljajo v njihovi originalni obliki, drugi pa se uporabljajo kot njihovi prevodi in da v pridobljenih virih niso poenoteni.

- Kickboxing – Kickbox - Kikboks
- Semi contact - Semi kontakt - pol kontakt,
- Light contact - Light kontakt - lahki kontakt,
- Full contact - Full kontakt - polni kontakt,
- Low kick - Low kik,
- Thai kickboxing - Thai kikboks - tajski kikboks,
- Musical forms - Glasbene forme -glasbene kate,
- Aero kickboxing - Aero kikboks
- Hard style – Trdi stil
- Soft style – Mehki stil
- Bandaža – ročni trak

KRATICE

ZTKO - Zveza telesnokulturnih organizacij Slovenije

RK SZDL - Republiška konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije

ZKOS - Zveza karate organizacij

ZKBŠS - Zveza kontaktnih borilnih športov Slovenije

KBZS - Kickboxing zveza Slovenije

OKS-ZŠZ - Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez

PK - Profesional Karate -Profesionalni karate

PKA - Professional Karate Association – Združenje profesionalnega karateja

WAMAA - World amateur martial art association – Svetovna amaterska zveza borilnih športov

WAKO - World Association of Kickboxing Organizations - Svetovno združenje kickboxing organizacij

WUKO-World Union of Karate Organization – Svetovno združenje karate organizacij

IOC - International Olympic Committee – Mednarodni olimpijski komite

IAKSA - International Amateur Kickboxing Sport Association - Mednarodno amatersko kickboxing športno združenje

GAISF - General Association of International Sports Federations - Generalno združenje internacionalnih športnih federacij